3/2023

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

OCHOZ AKČNÍ

- otevření Sokolovny
- Svatováclavské i Chlapské hody
- kamínky z Ochoze

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXVIII

Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY

Foto: Pavel Kolčárek

Milí čtenáři,

jsem moc ráda, že na tomto čísle pracujeme ve větším týmu. A že se třeba podaří, aby zpravodaj vycházel i v novém roce, s novým šéfem v čele. Čtete tento věstník? Chtěli byste, abyste ho čtyřikrát v roce ve schránce našli i nadále? Má podle vás jeho existence smysl? Co byste chtěli změnit? Jsme momentálně v situaci, kdy se dá začít jinak, nově, spolu... Za zpětnou vazbu i pomoc budeme rádi my i vydavatel – obec Ochoz u Brna.

V naší vsi je totiž pořád tolik témat, o kterých se dá mluvit – a o kterých ani my v redakci nevíme! Čím víc hlav, tím větší rozhled. A rozhled, nadhled i podhled jsou potřeba jako sůl.

Máme za sebou nejakčnější období roku. Každý víkend se něco dělo. Lidé, kteří akce organizují, se pak na jiné moc nedostanou, aby si aspoň trochu odpočinuli, uklidili a třeba se i prošli po zdejším pěkném okolí. Patřím k této skupině, proto za prvé prosím o prominutí kolegy pořadatele. Za druhé děkuji všem, že píšete pěkné reportáže a své postřehy a posíláte fotky – mám pak pocit, že aspoň trochu vím, oč jde (doporučuji tuto cestu i dalším, kteří tempo akcí v Ochozi nestíhají). A za třetí jsem ráda, že stránky zpravodaje můžou sloužit jako kronika, do níž se tolik informací a různých dojmů nenacpe.

Třeba jsem vděčná za text o obnově ochozských krojů, od níž letos uběhlo už 10 let. Věděli jste, že to tenkrát byla taková fuška? Taky mám radost ze zprostředkovaného setkání s paní Cabejškovou, která namalovala už víc jak tisíc putovních kamínků! Myslím, že její dílka určitě někdo z vás na toulkách Českem našel. A taky si moc ráda čtu o tom, jak pestrá je nabídka sportu a různých pohybových aktivit na sokolovně. A vůbec, co všechno mají za sebou zdi této budovy, která tak krásně prokoukla a chystá se k novému životu.

Vlastně jsem moc ráda za všechny texty, které napsali lidé ještě desetkrát vytíženější – na úkor volna, odpočinku, času pro sebe. Díky za to. A vydržte. Protože Ochoz má o čem mluvit i psát.

Aneta **Vidurová**
editorka zpravodaje
zpravodaj@ochozubrna.cz

OKAMŽIK: VANDALOVÉ A ŠKODIČI ÚTOČÍ

Snad na sebe aspoň nejsou pyšní, snad to byla jen chvilková pomatenost. Protože ničit majetek druhých, to je slabošství.

(foto om)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXVIII – říjen 2023

Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury CR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, Náves 17/2, 66402 Ochoz u Brna; IČ: 00282243
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390
Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz
Redaktoři: Hana Šedá, Ondřej Mlejnek, Vojtěch Loukota
Technická realizace: Miroslav Ryšavý
Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak
Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., www.artrondesign.cz
Foto na obálce: Richard Bouda
Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si **vyhrazuje právo příspěvky upravovat,** případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 20. 10. 2023, náklad 550 výtisků. ZDARMA.
Uzávěrka příštího čísla je 15. 11. 2023.

www.ochozubrna.cz

SLOVO **STAROSTKY**

Milí sousedé,

věřím, že jste si užili krásné léto okořeněné množstvím nevšedních zážitků a setkání, zpestřené kulturními událostmi v Ochozi. Je to pět let, co se konaly chlapské hody a jsem velmi ráda, že pánové v čele s Hanou Hudcovou tuto krásnou událost zopakovali a dali tak základ nové tradici v Ochozi, se kterou se snad zase za pět let potkáme. Nevšední událost to byla nejen svou výjimečností a neskutečnou silou mužských hlasů (když začne zpívat přes 50 stárků, to už je něco), ale i tím, že se jednalo o první akci v novém prostoru venkovního areálu Sokolovny. Ten byl společně s polyfunkčním pavilonem slavnostně otevřen téhož dne.

Léto však bylo protkáno spoustou dalších kulturních akcí, o kterých se jistě dočtete na následujících stránkách zpravodaje. Nebylo ale jen o zábavě, také jsme vás trochu úkolovali – ať to bylo žádostí o náměty na využití vykoupeného prostoru u Bistra, nebo o váš názor na postup obce v jednání s V-STAV A, spol. s r.o., v lokalitě Pod Skalkou, se stávajícím majitelem komunikací a dalších pozemků v této lokalitě. Děkujeme, že i v období léta jste si našli čas a napsali nám svůj názor. Co se týká lokality Pod Skalkou, veškeré podněty jsme sesbírali a budou projednány na veřejném setkání s vámi a developerem po obdržení stanoviska Správy Chráněné krajinné oblasti Moravský kras.

Biotop – menší vodní nádrž V Luhu

Prázdniny nebyly vůbec „okurkovou sezonou“, jak by si někteří mohli myslet. Ještě před nimi jsme podali žádost o dotaci na biotop V Luhu v operačním programu životního prostředí, ale šance nejsou moc velké. A protože se naskytla i jiná možnost financování, a to v rámci programu Green Area and Outdoor Life zaměstnanecké nadace VELUX Employee Foundation of the VKR Group, byla v červenci ve spolupráci s Janou Žáčkovou podána žádost o podporu z tohoto programu. Konkurence je velká, tak držte palce, ať se biotopu konečně dočkáme. Janě moc děkuji za sledování zaměstnaneckých titulů a spolupráci při přípravě žádosti. Pokud i vaše společnost nabízí nějaký vhodný program, díky kterému by se dala zvelebit veřejná prostranství či jinak podpořit život v obci, dejte nám o sobě vědět. Věřím, že se forma spolupráce vždy najde.

Komunikace

Díky loňskému úspěchu v soutěži Vesnice roku bude dotací ve výši 600 000 Kč podpořena rekonstrukce komunikace Ke Hřišti. Tento projekt společně s projektem chodníku, o kterém píše ve svém článku paní místostarostka, bude zařazen do investic na příští rok a nyní jsou podnikány kroky k vysoutěžení dodavatele.

Nové auto i cisterna pro hasiče

Hasiči přes léto pilně spolupracovali na sestavování (umístění) vybraných komponentů do dopravního automobilu, který by měli i díky kofinancování Ministerstvem vnitra (dále jen „MV“) a Jihomoravským krajem (dále jen „JMK“) obdržet začátkem ledna 2024. Další zprávou, která však přišla o pár let dříve, než jsme čekali, je odsouhlasení dotace MV a kofinancování JMK na novou cisternu pro JSDH. Té by se tak naši hasiči mohli dočkat již v roce 2025.

Revitalizace návsí

V opakovaném kole zadávacího řízení byl vysoutěžen projektant na zpracování projektové dokumentace revitalizace návsí dle zpracované studie. Projektová dokumentace by se měla stát podkladem pro podání žádosti o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP). S informací o schvalování projektanta na zasedání zastupitelstva nám na obec dorazily ještě nějaké připomínky ke studii. Studie byla veřejně projednávána v roce 2021, kdy bylo možné se ke studii vyjadřovat. Studie byla po téměř dva roky zveřejněna na webových stránkách obce, též se o ní psalo několikrát ve zpravodaji. Připomínky došlé letos po schválení projektanta, který se v základu musí držet zpracované studie, jsou opožděné. Přesto jsme je předali projektantovi, aby se snažil zapracovat, co půjde. Nelze úplně měnit koncept, ale věříme, že nějakou shodu nalezneme. Chceme, aby návsi dělaly radost všem, zejména pak obyvatelům, kteří v dané lokalitě žijí. Současně si přejeme, aby se staly místem, kde se každý rád zastaví a třeba i jen na chvíli posedí a popovídá si v příjemném prostředí se sousedy, přáteli...

Přístavba ZŠMŠ

Přes léto probíhaly intenzivní přípravy na nový školní rok, a to vybavováním nově vzniklých prostor ZŠ a MŠ. Velkou měrou se na ní podílely učitelky mateřské školy Blanka Doležalová a Iva Juranová, kterým tímto patří velké poděkování, neboť prostor nového oddělení MŠ tak mohl být „šitý dětem přímo na míru“. V budově školy vznikla za konzultací s IT specialistou, ředitelem Jozefem Martečíkem i s učitelkou Alenou Straškovou a jejími kolegyněmi učebna

jazyků, dále přírodovědná učebna, kabinet speciálního pedagoga a logopeda, sborovna a další prostory. Škola se tak konečně stala důstojným prostorem pro výuku nejen pro děti, ale i pro pedagogy, kterým dosud adekvátní zázemí chybělo. V nových učebnách udržuje příjemné klima rekuperace (vzduchotechnika). Žáci mají k dispozici moderní IT vybavení a spousty dalších pomůcek. Co by ale škola byla bez kvalitních učitelů a vedení, ale i těch, kteří se starají o provoz – děkujeme vám. V září byla přístavba slavnostně předána do užívání ZŠ a MŠ Ochoz u Brna, p.o.

Sokolovna

Netrvalo dlouho a čekalo nás ještě jedno slavnostní otevírání. Společně se Svatováclavskými hody byla slavnostně otevřena budova Sokolovny, která byla v září zkolaudována, a může tak začít její užívání. Věříme, že se nové prostory stanou motivací pro široké využití.

S některými dalšími činnostmi, kterými jsme se v uplynulých měsících na obci zabývali, vás ve stručnosti seznámí místostarostka.

Přeji krásné podzimní dny a těším se na další setkávání se s vámi.

Eva **Drochytková**
starostka

SLOVO **MÍSTOSTAROSTKY**

Nemáme Manku ani Rumcajse, ale máme Ráholec. Jak jste si mnozí všimli, vyrostl nám u cyklostezky. Je to herní prvek pro všechny od tří let. Sestává z sedmadvaceti akátových kůlů, které jsou ve spodní části spojeny pochůznými řetězy. Doufám, že se líbí a bude využíván širokou veřejností právě u cyklostezky. Pěkný cíl procházky s dětmi i příležitost si odpočinout po vyšlápnutí cesty na kole, nemyslíte? A snad i zábrana proti ničení okolí cyklostezky – koly aut i kopyty koní. Chci touto cestou poděkovat holkám seniorkám ze cvičení, že ochotně pomohly akátové kůly natřít.

Firma Acer s.r.o., která realizovala Ráholec, také dodala nové pískoviště na dětské hřiště. Moc prosíme, zakrývejte po sobě pískoviště. Jen tak bude při hře bezpečno.

Protože jsme byli úspěšní a dostali jsme dotaci na opravu křížku na Příhoně, budeme poptávat restaurátorskou firmu, která nám křížek opraví.

Dále připravujeme opravu márnice na hřbitově. Je podmáčená, omítky vlhkem padají. Oslovili jsme specialistu pro sanace a hydroizolace a bylo nám doporučeno řešení, které budeme realizovat. Jeden problém však nastal a práci prodloužil: márnice nebyla zapsaná jako stavba v katastru nemovitostí. Museli jsme proto požádat stavební úřad o potvrzení existence stavby a podat žádost o zápis této stavby do katastru nemovitostí. Jakmile bude stavba zapsaná, začneme opravovat.

V současné době ještě zpracováváme pasport komunikací a dopravního značení v součinnosti s firmou Vertigia.

Posuzována je i žádost o dotaci na chodník na Březinu. Máme kladné posouzení formálních náležitostí a přijatelnosti. Žádost splnila podmínky. Nyní bude probíhat analýza rizik.

Přeji klidný a příjemný podzim.

Alena **Pírková**
místostarostka obce

MÁTE UŽ V OBČANCE ULICI?

Od minulého roku máme v Ochozi oficiální názvy ulic. A s tím i spojený úkol vyměnit doklady. Doba, po kterou úřady tolerovaly platnost těch starých bez uvedení celé adresy, pomalu končí. **MěÚ Šlapnice, odbor správních činností, totiž stanovil lhůtu pro výměnu občanských průkazů do 31. 12. 2023.** Od začátku příštího roku tedy úřad začne postupně zahajovat správní řízení s jednotlivými občany o skončení platnosti občanských průkazů. Výměna OP je bezplatná a je možné ji učinit na jakémkoli úřadu obce s rozšířenou působností – v našem případě se jedná o pracoviště v Opuštěné ulici v Brně. O občanský průkaz bohužel musíte žádat osobně, výměnu dalších dokladů (řidičský průkaz např.) můžete žádat i on-line přes Portál občana.

(oú)

ÚŘEDNÍ DESKA NA DOTEK

Před měsícem byla instalovaná elektronická dotyková úřední deska na budově OÚ. Pro vás to znamená. že se už nemusíte pídit po kompletním znění úředních dokumentů buď v kanceláři OÚ nebo na internetu. Už žádné „mravenčí" písmo, ale text krásně čitelný pro všechny. Intuitivní ovládání a navíc další užitečné informace. Kromě úřední desky zde naleznete i informace o obci, základní škole, kalendář akcí nebo si můžete vyhledat spoje.

Pro obec byl důvod, proč tento model vyzkoušet, prostý – lepší čitelnost, přehlednost, úspora papíru, úspora času, dostupnější pro lidi s handicapem a větší přínos pro kolemjdoucí. Do budoucna plánujeme i obměnu webových stránek tak, aby ještě lépe komunikovaly s úřední deskou a staly se přehlednými.

V současné době je deska v nájmu a osvědčí-li se, pak na obci zůstává a bude odkoupena. Energeticky není moc náročná (to se více spotřebovalo papíru a času na té stávající). Tak snad vám bude dobře sloužit.

(oú)

MY CHLAPI Z OCHOZE NA DRUHOU

Po pěti letech jsme oblékli ochozský a kyjovský kroj, naladili písničku na ret, bouchli klackem a klepli lžičkou do parketu.

V sobotu 22. července 2023 nás do ulice Obecká napochodovalo 56 krojovaných a otevřeli jsme nový areál Sokolovny, kde celé hody pod širým nebem probíhaly. Kdo nezavítal přes den nebo večer, neviděl průvod, nemůže zažít ten pocit, který se naskytnul všem v daném okamžiku. Ochozská chasa a chlapi z dědiny společně s vámi protančili, prozpívali skoro noc a den. Třeba se povedlo založit tradici Chlapských hodů a potkáme se zase za 5 let. Ale prozatím stačilo.

Nejdůležitější věcí je poděkování.

Je vás pěkná řádka a dalo by se říct, že vy všichni jste se podíleli na těchto hodech. Ať už organizačně, sponzorským darem, svým časem, návštěvou hodů nebo nějakou korunkou za rozmarýn.

Děkujeme:

OÚ Ochoz u Brna – Evě Drochytkové a Aleně Pírkové, Ochozská chase, pravým rukám organizačního týmu – Tereze Slavíkové, Šárce Trávníčkové, Evě Drochytkové, obsluze odpoledního a večerního baru a občerstvení – Romaně Gruberové, Zině Kmeťové, Andree Giričové, Kláře Žáčkové, Kristýně Trávníčkové, Adéle Ševčíkové, Kláře Košťálové, Petře Švachové, Vendule Remešové, manželům Slavíkovým, Jaroslavu Zajíčkovi, našemu okouzlujícímu security týmu u vstupu – Nicole Zajíčkové, Adéle Hnátové, Lee Gronichové, Emě Sedlákové, Jindřišce Rádsetoulalové, Marii Šedé, Evě Uhrové, Daně Innocentiové, SDH Ochoz u Brna – Davidu Koukalovi, plus pomocné síle Danielu Gotvaldovi st.,

Danielu Gotvaldovi ml. a Matěji Gotvaldovi, všem, kteří poskytli finanční sponzorský dar – my víme a vy víte taky, Skautu Ochoz u Brna – Tomáši Kříčkovi, Daliborovi Kříčkovi, Josefu Peškovi a Vojtěchu Havlíkovi, Orlu Ochoz u Brna, za fotky Richardu Boudovi.

Největší poděkování patří všem maminkám, manželkám a přítelkyním stárků.

Za vydělaný peníz koupíme opět něco do obce, ať je to k užitku nám všem.

PS: Jste boží a nesmírně si vážíme toho, co se společně podařilo uspořádat.

Za organizační tým – Leoš Kmeťo, Petr Šlof, Radek Drochytka a Hana Hudcová

A protože jsme jistě nebyli jediní, koho zaujal hřeb večera – lžičkový tanec v podání našich chlapů, doptali jsme se **Hanky Hudcové** nejen na to, jak ji napadlo zařadit jej do hodových tanců, vymyslet choreografii a vést nácviky:

Kde se vzal tenhle nápad Hani? "Když jsem před několika lety brouzdala na youtube, zaujal mě lžičkový tanec. Říkala jsem si, že je to naprostá paráda a zatancujeme to jednou v Ochozi. Opravdu – uplynulo několik let a podařilo se.

Odkud tanec pochází? Pátrala jsem, měl by snad být ze Slovenska, ale nejsem odborník a můžu se mýlit.

Jak dlouho jste trénovali? Asi od května až do červencových hodů, a to 2–3krát týdně. Makačka, ale vyplatila se. Kluci se nahlásili dobrovolně, díky za to. Přestože to nejsou profíci, zvládli to úžasně.

Jak to tanečníci zvládli? Jak už jsem naznačila, práci to dalo velkou, protože tanec jsme si předělávali tak, abychom jej zvládli. Někdy přímo za pochodu, na zkoušce. Nebylo snadné to odkoukat, dokonce jsem kontaktovala kolegy z práce na Slovensku, jestli neznají někoho ve folklorním souboru a nemají v repertoáru tento tanec, abych se ho mohla naučit přímo od tanečníka a vysvětlit choreografii, postup klukům... Nepodařilo se.

Co to je vůbec za lžičky a jak se drží? Hliníkové lžičky nám věnoval Jarek Blatný. Úchop lžiček jsem vyhledala na internetu, ale kluci si stejně našli svůj způsob držení. Někdo držel lžičky na volno, jiný je měl spojené páskou. Puchýřům a modřinám jsme se ale stejně nevyhnuli.

Máš nějaký další postřeh z nácviků? Obecně se taneční zkoušky nedají popsat. To si nikdo nedokáže představit, dokud to nezažije. Vznikne tolik srandy a slovních spojení, až se člověk za břicho popadá. Samozřejmě – musí se i makat. Jinak to nejde. Ale v tomto případě to šlo samo a lžičkaři měli zájem to zatančit skvěle. Musím také dodat, že mě moc potěšilo, když dostali kluci kladnou zpětnou vazbu od diváků.

Jak vznikl název taneční skupiny? ☺ Ono už to vzniklo před 5 lety, kdy jsem jednou na zkoušce řekla, že jsou „Los Šulinos" a vlastně se to drží doteď. Letos se to ještě povýšilo na „taneční folklorní amatérská striptýzová skupina Los Šulinos" s názvem choreografie "I jeden se ztratí".

OCHOZFEST V OBRAZE

15. července jste mohli na Bistru zhlédnout pětici hudebních skupin na Ochozfestu. Kvůli velkému vedru to měli těžké ti, kteří celou akci chystali, ale ještě těžší to měly samotné kapely. Akci navštívily zhruba dvě stovky lidí, ale organizátoři by pod pódiem v příštích letech rádi viděli návštěvníků ještě více, a zejména Ochozáků!

Organizační tým Ochozfestu děkuje všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali s realizací akce.

(vl)

BYLO LÉTO, BYL SLÁMAFEST!

I když ohlédnutí za akcemi nebývají mezi nejpopulárnějšími v nabídce článků zpravodaje, mají v něm své místo. Jsou jakousi podrobnější kronikou doby, času, roku. A i když se atmosféra ve slovech předává jen těžko, to dokážou jen kovaní spisovatelé, dovolte aspoň pokus o to. Nebylo by totiž dobré na ty dobré události zapomenout.

Ten den bylo ideální počasí. Teplo, deště ustaly, pole téměř vyschlo a i když se půda pod nohama pěkně houpala, nic nebránilo tomu odstartovat už osmý ročník Slámafestu, ochoszkého woodstocku, benefičního multižánrového rodinného festivalu, který pořádá Archa community v čele v Michaelem Vidurou.

Na pódiu Slámafestu se jako první ukázala **YaYa** – tu už moc dobře znáte, je na každém ročníku ať už v pozici organizátora, nebo na pódiu. Letos zazpívala i Janáčkovy polyfonie – bylo to krásné rozezvučení celého pole. Štafetu převzal Ochozák **Petr Nečas** se svou autorskou tvorbou a kytarou. Když tenhle záskok za výpadek v programu ochotně bral, ptal se, jestli ho uvedeme jako "Čtyřprsťáka". Petrovi totiž opravdu chybí jeden článek na prstu levé ruky, musel se tedy naučit hrát akordy jinak, než běžní kytaristé. A zvládl to skvěle, jeho silné texty ze života k tomu jsou předpokladem skvělého vystoupení – a to i když vám uprostřed vystoupení vletí osina z ječmene do krku. Hrát na slámě má své nevýhody, ale Petr to dal a dohrál.

Posléze následovalo nejpopulárnější vystoupení vůbec – **Zpěvuchtivé dámy!** Tuto kapelu vede Aleš Kučírek rodinně spřízněný s jednou rodinou v Ochozi. Kromě dalších skvělých muzikantů v něm úžasně zpívají i velmi elegantní dámy, okouzlily celé pole! I zaryté fanoušky tvrdé hudby si nejvíce získalo právě toto vystoupení.

Dalším v pořadí byl Václav Svoboda a jeho kapela – mockrát děkujeme, byl to skvělý zážitek a jeho blok měl také řadu fanoušků a byl hodnocen jako nejlepší z letošního ročníku.

Pak už vystoupili bratia zo Slovenska – **skupina ŠMOX**. Kdo se zaposlouchal do jejich textů (a byl z generace, která slovenštině rozumí), často jejich vystoupení hodnotil slovy: "To je dost podobný Horkýže Slíže!" ŠMOX však hraje mnohem déle, jejich historie je bohatá a zahrnuje i roky zakázané.

A poslední v řadě byla **skupina Zylwar**, která už na Slámafestu hrála. Tentokrát však jejich hudba měla jiný nádech, kluci přidali melodií, víc než k pařbě byli spíš k poslechu, ale to vůbec nevadí – je to vývoj hudební tvorby a nás baví ji sledovat. Všem hudebníkům, kteří vystupovali bez nároku na honorář, velice, velice děkujeme.

A neméně i lidem zajišťujícím vynikající občerstvení – tekuté i jedlé. Bylo to jako vždy skvělé, tradiční Slámabeer i všechno ostatní. Jsme rádi, že zákaz-

níci dokázali vystát frontu – výhodou festivalu je, že se dá hudba poslouchat i od pultu z občerstvením, co myslíte? A taky velké díky všem helfrům, kteří potili všechno možné, aby stany stály, provázky na náramky pro děti byly nastříhány a spreje na kšiltovky stříkaly, záchody fungovaly, ledničky chladily, gril fajroval, voda a pívo přitékaly... a aby to vše taky včas z pole zmizelo. Je vás moc, moc děkujeme přátelé, jste páteří Slámafestu!

Velké díky patří i obci za finanční a organizační podporu. No ale největší obdiv si zasloužíte vy, návštěvníci! Díky vám bylo na poli, v zahradě, v lese i v okolí příjemně a benefiční festival zase trhal rekordy. V návštěvnosti i ve štědrosti – letos jste na konto Archy community, která měla na festivalu i svůj stánek s přehlídkou aktivit a výrobků z interovaných táborů, poslali **úctyhodných 56 tisíc!** Neuvěřitelné. Velké díky. Výtěžek Archa použije na úhradu faktur za tábor, na opravu auta i na úhradu nájmu na zkoušení souboru Divadlo Járy Pokojského. To už tady v Ochozi dobře znáte. Momentálně se zkouší divadelní hra Arnošta Goldflama Dámská šatna a v pátek 20. října v 19:00 bude v Brně v Divadle BARKA večer **divadelní improvizace DJP a herečky z Dejvického divadla Kláry Melíškové**. Jste zváni, k pozvánce se přidává i Jaromír Strahovský z DJP, letošní záskok za moderátora, který i v této roli uplatnil své improvizátorské a bavičské schopnosti.

Tak naviděnou v divadle, na táboře (bereme dobrovolníky) nebo zase za rok na Slámafestu.

Za Archa community

Aneta **Vidurová**

OCHOZSKÉ KNIHOHRÁTKY PRO DAISY MRÁZKOVOU

Sto let by letos oslavila Daisy Mrázková. Spisovatelka, ilustrátorka a malířka, která stvořila zajíčka Jácíčka, mouchu Rudolfinu, medvěda Flóru a jiné postavy jímavých i zábavných příběhů pro děti. A protože její díla milujeme (doslova!) my, naše děti i děti v Lesince, bylo jasné, že další Knihohrátky věnujeme paní Daisy. A tak, v neděli 27. srpna, v nově otevřeném pavilonu za Sokolovnou postupně:

- rozkvetly květiny z dílny Janina Lesakraje (Daisy by napsala: *Srpnové kvítí volalo: Haló, světe, dnes jsi krásný! Svět se jen usmál. A byl.*)

- ozdobila se terasa krásnými dekoracemi i knihami z našich knihoven
- zaplnily se stoly nabídkou knih z knihkupectví Dlouhá punčocha (a pak se prodávalo o sto šest!)
- přetékaly stoly dobrotami z Votruba kafé (holky, moc vám děkujeme za podporu – velký kus práce jste nám věnovaly!)
- na travnatém plácku se objevila stanoviště s úkoly, které se pojí k Daisy Mrázkové (třeba vytrhávaní zajíčci, pletené prstýnky, křížovka...)
- u stolu se psala knížka! Skvělé věci děti vymyslely. Druhý díl knihy Coby

se stalo, kdyby... si můžete přečíst v místní knihovně – a nebo tam klidně nějaký ten list přidat!

No a pak se...

- četlo! Přijela k nám paní Renata Munteanu z Bílovic nad Svitavou a četla krásně z knihy Auto z pralesa.
- hrálo divadlo! Divadélko Pod Širákem připravilo sice zimní, zato ale v premiéře zinscenovanou povídku Chlapeček a Dálka. Moc děkujeme za milé publikum i kouzelnou atmosféru, kterou umí vyčarovat tušení jinovatky, zasněžených plání i cinkavých ledopádů.

Jsme moc rádi, že se knihohrátky líbí, že nám mnozí velmi velmi pomohli (Janišovi, děkujeme, i chlapi za vaši pomoc s nakládáním věcí) a že máme podporu i od obce. Je to zase akce, která je trochu jiná (třeba pivo se na Knihohrátkách nečepuje ☺), přináší možnost setkání se nad dobrými texty a knihami dětem i dospělým.

Za Lesní kruh, z.s.

Aneta **Vidurová**

JAK SE BĚHÁ PO OCHOZI ANEB OCHOZSKÁ TRETRA 2023

Běh. Jako děti jsme běhali téměř všichni. Ten radostný pocit volného rozběhnutí, třeba po louce nebo po polní cestě, zůstal v každém člověku, který ho někdy zažil. Protože nemáme křídla, větší pocit volnosti nám, jako tvorům, nebyl dán. Ale dětství a mládí je jen malá část v našich životech – když máme štěstí. Ubíhající čas nám sice přináší jisté výhody, mnohem víc nám však bere.

Schopnost rychle běhat bývá na prvních místech v seznamu věcí, co nás opouští. Pokud se nevěnujeme závodnímu, nebo alespoň kondičnímu běhu pravidelně, nemáme šanci. A to ani nemusíme mít vážné problémy pohybového aparátu.

Jako dítě jsem běhání milovala, zúčastnila jsem se školních závodů, jednou jsem se dokonce umístila v okrskovém kole. Později jsem kondičně běhala kolem rodné vísky.

Dnes už vím, že se už nikdy nerozběhnu, a když doháním včerejší den nebo autobus, připomíná můj pohyb spíš poskakování parního válce než běh. Někdy je mi to líto, proto jsem se doposud Ochozské tretry jako divák nezúčastnila. Letos však zvítězila touha znovu zažít atmosféru běžeckých závodů, i když v novém tisíciletí.

Dorazila jsem tedy 9. 9. na fotbalové hřiště, kde bylo srdce závodu. Ráno jako malované slibovalo dobrou běžeckou pohodu. Na startu byla už spousta dětí, stánek s občerstvením, hodně pořadatelů, dívky u stolečků, které zapisovaly prezentaci závodníků, dětí i dospělých, kterým bylo po zápisu přiděleno číslo. Dospělí závodníci, muži i ženy, se už na startu připravovali, jejich závod na 7 km startoval jako první.

Při trati, která je čekala, jsem si myslela: „Jo, to se načekáme...“, ale první dva závodníci to dali pod 30 minut. Startovalo jich 14 a trať byla skutečně dobře připravená. Značení tratě, čipová časomíra, dobrovolníci na trati i v srdci akce – u startu a cíle, to vše našemu závodu dělalo dobrou reklamu – závod takto pochválil Petr Kolář z Kanic, který doběhl druhý v čase 29:20. První byl Tomáš Hrnčíř z Řícmanic s časem 28:52. Musím zde zmínit, že první dva doběhnuvší závodníci úzce souvisí s celoroční běžeckou soutěží Pohár o běžeckého krále a královnu Časnýře.

Tato soutěž je pro všechny obyvatele tohoto mikroregionu. Časnýř, jak je známo, je dobrovolné sdružení pěti obcí. Zahrnuje Bílovice, Řícmanice, Kanice, Babice a Ochoz. Z každé obce je registrovaných 4–8 závodníků. Letos se konaly (a budou konat) v rámci této celoroční soutěže tyto závody:

- 1. 4. 2023 Jarní běh – Bílovice n. Svit.
- 1. 5. 2023 Běh za sklínkou medu – Kanice
- 10. 6. 2023 Řícmanická močílková desítka – Řícmanice
- 9. 9. 2023 Ochozská tretra – Ochoz u Brna
- 28. 10. 2023 Sokolský běh republiky – Babice n. Svit.
- 9. 12. 2023 Vánoční běh R. Těsnohlídka – Bílovice n. Svit.

Umístění obcí mikroregionu Časnýř se odvíjí podle počtu závodníků a podle jejich nasbíraných bodů v jednotlivých závodech. Od nás závodí pouze 4 závodníci. Tři muži a jedna žena.

V Ochozské tretře jako první z Ochozáků doběhl Martin Motyčka s časem 32:00. Druhý z Ochozáků doběhl Pavel Sázel, třetí Daniela Francová a čtvrtý Tomáš Helekal. V dřívějších závodech

letošního roku, v Bílovicích, Kanicích a Řícmanicích, však Ochozáci nenastoupili, proto je Ochoz v soutěži o pohár Časnýře zatím poslední. Nastoupí-li však naši závodníci ve dvou posledních závodech letošního roku, má Ochoz rozhodně šance na dobré umístění, jak se vyjádřil Martin Šerák, jeden z předních závodníků z Bílovic.

Jako první ze všech žen v Ochozské tretře doběhla paní Jana Kučerová s krásným časem 36:00. Janu Kučerovou známe jako šikovnou výtvarnici, která vede dětský výtvarný kroužek a svá dílka prodává pod značkou Lesa kraj. Pan Martin Šerák by tuto nadějnou běžkyni nechal startovat za Ochoz jako za „rodné" trvalé bydliště, tak tedy – Ochoz, do toho!

Dětské závody se konaly až po doběhu dospělých, to už byli tříletí borci a borkyně pěkně netrpěliví a rozdování. Ti nejmladší, děti do 4 let, běželi 60 m – to je jedna šířka hřiště. Trať měli ohraničenou, vytyčenou, a ještě před nimi běžel figurant, aby neztratili směr. Nejmladší běžci běželi ještě s maminkou za ruku. Myslím, že z těchto dětí byl účastník, který mne na Ochozské tretře nejvíce zaujal, asi čtyřletý chlapec, který ke stupínku vítězů doběhl s čirou dětskou radostí a euforií. V jeho výrazu nebyl ani stín pýchy, ani triumfu, jenom nekonečná radost, se kterou vylezl na své třetí místo na stupínku vítězů. Jeden z těch okamžiků, které zůstávají v naší paměti napořád.

Mladší děti věku 5–6 let běžely 100 m – délku hřiště – a taktéž před nimi běžel figurant, pan Radek Drochytka, který jim ukazoval směr. Ale už i ty nejmladší děti byly děleny na dívky a chlapce a v těchto kategoriích vítězily a sbíraly ocenění.

Starší děti, 7–9 let, běžely 300 m – jeden okruh na hřišti. Z chlapců byl první Tobiáš Němec a z děvčat Ela Hrabálková. Tato dívenka měla v ten den, 9. 9., děvět let. Tři devítky jí přinesly úspěch a štěstí.

Nejmladší žáci od 9 do 11 let měli trať dlouhou 600 m (dva okruhy na hřišti), mladší žáci, 12–13 let, běželi 1 km, což byla jedna cesta kolem hřiště a ještě jeden okruh na hřišti. Starší žáci (14–15 let) běželi dvakrát cestu kolem hřiště = jeden a půl kilometru.

Dorost a dospělí (všichni od 16 do 30 let) měli pak trasu stejnou jako dospělí nad 30 let – 7 km.

Ještě jedna chvíle mi utkvěla v duši a spolu s tím vším ostatním způsobila, že jsem na závodech zůstala až do konce akce před polednem. Za ruku s maminkou se držel ještě jeden závodník, který by sám opravdu závodit nemohl. Tento chlapec je postižený a běžel asi stejným tempem a stylem, jak bych běžela já. Ale pozor! Já bych dala s jazykem na vestě maximálně 50 m, ale chlapec s maminkou dali cestu kolem hřiště! TEDY TÉMĚŘ KILOMETR BĚHU! Za tento výkon po zásluze stanul mimo kategorie na stupínku vítězů.

Čest a sláva všem pořadatelům, závod byl kvalitně připraven. Hurá pro všechny běžce!!!

Pokud budete moci, běžte se příští září na Ochozskou tretru podívat, nejlépe s dětmi. Pokud jste trochu v kondici, třeba vás (a hlavně děti) bude motivovat k tréninku a nástupu na dalším závodu. Protože Ochoz jede!!!!

Hana **Šedá**

OKOLO OCHOZE - BUDE ZA ROK I ZÁVOD PRO DOSPĚLÉ?

V neděli 10. září se konal již třetí ročník dětských závodů OkoloOchoze. Jsme rádi, že akce baví a každý rok na ni přijde více dětí než v rok předcházející. Že přibývá dětí, které mají chuť užít si sportovní dopoledne právě na kole.

Letos se na závod přihlásilo skoro 150 malých závodníků. Starší kategorie si mohly vyzkoušet novinku na trati – technický výjezd nad psí cvičák a následný nový sjezd doplněný o dřevěný můstek pro skoky krátké i daleké s možností objetí.

Pro rodiče i jejich ratolesti otevřel znovu stánek budoucí ochozské kavárny Votruba Kafe, kde o dobrou kávu a výborné zákusky nebyla nouze.

Co se týče závodů, tak nejrychlejší závodníci zvládali okruh těsně nad 6 minut a nejrychlejší čas neměl nikdo z nejstarší kategorie.

Jsme rádi, že na okruhu nedošlo k žádnému zranění a že počasí bylo přesně takové, jaké jsme si vysnili.

Závěrem díky pozitivnímu ohlasu bychom rádi závod „povýšili" o kategorii dospěláků na novém okruhu. Nejdřív bychom se ale rádi zeptali na váš názor, jestli byste o takovou především sranda akci pro dospělé měli zájem. Proto neváhejte a pište na jan.kuceraa@seznam.cz. Děkujeme a kolu zdar.

Jan **Kučera**
pořadatel závodu

OCHOZSKÁ JESKYNĚ

Když čas plyne pomalinku

Po mnoha letech jsem navštívila Ochozskou jeskyni, stejně jako mnoho dalších Ochozáků – často se svými dětmi, přáteli zdaleka nebo se svou rozšířenou rodinou. Byl to zážitek, člověk za ty roky zapomene, jak obrovské prostory jsou pod zemí skryté, jak bohatá je brčková výzdoba zdejších stropů a jak pomíjivá je doba lidského života pod zemí. I tak mě ale něco překvapilo – třeba zakalená Zkamenělá řeka, jeden z nejkrásnějších krasových jevů, který bohužel ztratil svůj lesk vlivem záplav v minulých letech. V kterém roce, to jsme se v paměti nedopátrali, pan průvodce už tudy chodí tak dlouho, že mu roky splývají. A taky – co to je pět či deset let pro život jeskyně... to je jak pro nás pár minut.

Smuteční vrba a Křtitelnice, nejkrásnější tečka prohlídky Ochozské jeskyně.
foto: Jiří Pernica

Další den otevřených dveří se bude konat snad v dubnu. Proč snad? Protože dobrovolníků z řad České speleologické společnosti ZO 6-11 ubývá – amatérské speleologii se už tolik mladých lidí nevěnuje, a pohyb v jeskyních je pro několik členů pro věk už dost složitý. Mladá krev se shání těžko, v dnešní době si děti zkoušejí a vybírají kroužky skoro jako ponožky – každý rok jeden. A to pro ucelenou práci, výzkum a dobrovolničení při prohlídkách jeskyně není vhodné.

Navíc situaci ztěžuje i nezbytný rezervační systém. Kapacita prohlídek je naplněná téměř okamžitě – ovšem lidé, kteří mají místo rezervované, často nepřijdou a neomluví se dopředu, což by umožnilo vstup dalším zájemcům. "Bohužel to nemůžeme dělat jinak. Pokud necháme volný vstup, máme tolik zájemců, že nám po pár hodinách nestačí kvóty od ochránců přírody z Moravského krasu. Máme povolený vstup jen určitému množství lidí, aby se jeskyně neničila. A platba dopředu, abychom zajistili, že lidi skutečně přijdou, taky není možná, protože se jedná o dobrovolnou činnost," okomentoval jeden z průvodců.

Tak nezbývá doufat, že se třeba najde nějaká posila, že lidé budou zodpovědní a se svým rezervovaným místem budou zacházet poctivě. A že i za další roky budeme moct třeba zkusit pít krápníkovou vodu ze zkamenělé láhve, projdeme chodbou příznačně pojmenovaná Hadice v holínkách v loužích vody a třeba si zazpíváme v koncertním dómě, tak jako se kdysi tam dávno dělo při návštěvách a plesích hraběte Dietrichsteina.

Aneta **Vidurová**

"Ochozská jeskyně patřila, a přes všechno poškození antropogenní činností stále patří, k nejhezčím jeskyním ve střední Evropě. O jejím trvalém zpřístupnění veřejnosti nemůže být z důvodů nečekaných zátop zatím řeč. Jen další výzkumy a nákladná opatření umožní snad využít k odvodu všech vod od Hostěnických ponorů neznámé trativody zvýšením jejich odvodní kapacity. V současné době probíhá v jeskyni jedinečný výzkum podporovaný Českomoravským cementem závod Mokrá, který nemá ve střední Evropě obdoby."

web www.csszo6-11.cz

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY 2023

Stejně jako každý rok se i letos 23. září konaly hody a Ochoz alespoň na pár dní zase ožila dlouholetou tradicí. Celým hodům předcházela mše a zvaní i s ochutnávkou vína. V předvečer hodů se postavila mája a vše vyvrcholilo sobotním odpolednem, kdy dostali stárci hodové právo, a už mohl začít průvod obcí. Podávaly se buchty a koláče, pilo se víno a za doprovodu hudby a juchání se tančilo nejen pod májou, která poprvé strážila svatováclavské hody v novém areálu za Sokolovnou. Po průvodu obcí se tance a veselí přesunuly právě tam a večer se stárci a stárky postarali o zábavu v sále Orlovny. A jak na letošní hody vzpomíná hlavní pár, kterým letos byli Klára Boudová a Tomáš Křička (na fotce níže)?

Uspořádat hody je velká zodpovědnost jak pro hlavní pár, tak pro všechny další páry. A proto jsme se toho rádi, i po trochu delším přesvědčování, ujali. Z minulých let už máme vypozorované, že i když se hody každý rok opakují a jsou ve výsledku obdobné, je poznat, jak do nich každý hlavní pár vnese kus sebe.

Tento rok jsme vybrali taneční pásmo z Brněnska, které jsme od června pod vedením našich holek pilně nacvičovali. Začátkem května těmto tanečním zkouškám již předcházely zpívací zkoušky.

I my jsme, stejně jako ochozští chlapi, využili pro stavbu máje nový areál za Sokolovnou. Tímto jsme si usnadnili veškeré potřebné chystání oproti minulým rokům, kdy mája stála u Bistra. I přes její menší rozměry jí ale nebylo ubráno na kráse.

Průvod byl složen z více než stovky krojovaných. Toto číslo každým rokem roste, nejen díky přespolním krojovaným, ale hlavně díky dětem, kterých letos bylo přes sedmdesát. Ochozských párů byl již klasicky maximální možná počet (vzhledem k počtu ušitých krojů), a to krásných patnáct párů. V průběhu celého dne jsme byli doprovázeni hudbou od Veselé muziky z Ratíškovic.

Hody jsou velká událost, proto se nedokáží obejít bez podpory všech lidí – od stavění máje, přes organizaci dopravy, prodeje na baru až po rodiče stárků a stárek. Za to bychom chtěli všem od srdce poděkovat.

Jsme moc rádi, že jsme měli možnost se této role ujmout a už se těšíme na další hody pod vedením nového hlavního páru.

Tak zase za rok na viděnou. Juch juch!

První stárek a stárka

Klára **Boudová** a Tomáš **Křička (vl)**
Foto: Richard **Bouda**

KDYŽ STROMY ODPOČÍVAJÍ, DAŘÍ SE ZELENINĚ

Tak by mohl znít podtitul letošního roku v ochozských zahrádkách nebo také komentář k výstavě zeleniny a ovoce, kterou každoročně pořádají zdejší zahrádkáři v sále orlovny. I když byly obavy, jestli vůbec nějaký ten výpěstek na stole přistane, když větve jabloní, švestek a hrušní letos odpočívají, hrál sál v poslední zářijový den, v sobotu 30. září, všemi barvami.

Postaralo se o to **padesát pěstitelů ovoce a zeleniny a třináct rukodělců**, to vše za pomoci obětavých organizátorů.

Co všechno bylo na stolech k vidění? Velké množství paprik, všemožných barev a druhů (žíhané, chilli, kapie, srdíčkové tvary...). Ještě větší množstvích různých druhů rajčat – od divokých, přes soudková, masitá, až po žlutá. Obří kedlubny giganty (jedna měla 4 kila!), brambory

různých tvarů, hroznové víno, čtyři obrovské dýně, borůvky, maliny, dva melouny, ředkvičky různých druhů, ale také exotické fíky, zázvor, ačokča. Ukázka krásně zavařených dobrot a pěkně naaražovaná úroda, to jsou prvky, které také lahodí oku a dodávají motivaci k tomu, aby se člověk do pěstování a samozásobování pustil. Aby si své úrody, i když je jí třeba poskrovnu, vážil. A to je taky velký smysl takových akcí.

Některé plodiny na stole bylo možné ochutnat (víno), jiné si odnést domů na semínka (ačokča). Přehlídku doplnily kytice ze zahrad – třeba obrovské jiřiny, astry a jiné krasavice.

A jak se na stůl dostávají plodiny? "Já vždycky říkám, přineste cokoliv. Cokoliv, co se vám doma podařilo, může udělat radost a doplnit kamínek mozaiky celkové výstavy. Třeba soused včera vykopával brambory, přes plot jsem uviděl takové obří podivné tvary, tak jsem ho přesvědčil, ať mi brambory půjčí, i když mu na nich zprvu nepřipadalo nic zajímavého. Je to ale rarita, a i kdyby byly brambory obyčejné, tady na stole vypadají v té záplavě barev moc krásně," doplnil Jan Langer, předseda ochozských zahrádkářů.

I cesta některých rukodělných výrobků je obdobná. "Třeba když jsme byli se zahrádkáři na zámku Raduň, v legraci jsme popichovali Daniela Gotvalda, aby udělal do výstavy model právě tohoto objektu. A on nás překvapil a opravdu se hecnul a do výstavy Raduň slepil!" vyprávěl pan Langer o vzniku nového papírového modelu.

Kromě nich se nově na výstavě ukázaly i dřevěné modely lodí, látkové tašky, malované profesionální obrazy i obrázky začínajících malířů, obrazy ze sušených květů (možnost výroby na zakázku), přírodní kosmetika, drhané výrobky, vyšívané obrázky, velké oblázkové koule i další. Máte-li i vy nějakou rukodělnou zálibu, nebojte se její výsledek příští rok přinést. Orlovna je velká a každý výrobek dokáže oko potěšit. Třeba

i nápadité výrobky ze zdejší MŠ, děti připravily třeba obří jablko a hrušku – tedy zástupce ovoce, kterého bylo na stolech pomálu.

Všech zhruba 260 návštěvníků výstavy si navíc užilo pěkné odpoledne v doprovodu řícmanické cimbálové muziky, burčák tekl proudem a vepřové se rožnilo tak dobře, že vůně se táhla a lákala Ochozáky už od hasičky.

Aneta **Vidurová**

OBRAZEM: NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Lužník obecný

V Lůhu je hezky na světě

ZE **ŠKOLNÍCH** LAVIC

Dalo by se říct, že oficiálně začala nová etapa života školy ne 1. září, jak bývá zvykem, ale o 10 dní později. **11. září 2023** se totiž před budovou sešli jak zástupci obce a pedagogického i provozního sboru, tak i oficiální návštěvy (představitelé sousedních obcí, poslanec Martin Hájek) a veřejnost, aby slavnostně předali a pokřtili, a v případě duchovního otce Petra Košáka i požehnali přístavbu školy a školky. Pan ředitel Jozef Martečík převzal symbolický klíč od nových šedých dveří vedoucích ze dvora do školy i nové třídy MŠ. Z tohoto dne přinášíme alespoň pár fotografií.

Podrobnější text **přineseme v předvánočním čísle**, v němž se budete moct dočíst dojmy návštěvníků, dětí i učitelů z nových prostor a nahlédnete do nich prostřednictvím fotek i vy, kdo jste den otevřených dveří nestihli. Přece jen toho nového se teď otevírá tolik, že by bylo dobré, aby škola a školka měla patřičný prostor a pozornost. Navíc také budeme moct lépe poznat, jak se děti v nových třídách zabydlely. A teď ještě postřehy ze školy a školky, přímo od žen nejpovolanějších:

(ata)

Z MŠ: Tři třídy, nová budova, nové děti...

Začátek letošního školního roku v mateřské škole je v mnohém výjimečný. V průběhu letních prázdnin mohlo být zrušeno provizorně vytvořené zázemí pro třetí třídu, protože už se vědělo, že od září bude možné zahájit provoz i v nové přístavbě. Přípravy byly veliké. Všichni si moc přáli, aby se dětem ve všech třech třídách líbilo, a proto vynaložili nemalé úsilí při chystání na první den ve školce.

V pondělí 4. září přivítaly paní učitelky tříd Berušky a Motýlci děti ve stávající budově a paní učitelky třídy Sluníčka v nové budově. Působení mateřské školy ve dvou oddělených prostorech je pro nás novou zkušeností a až v průběhu roku se ukáže, jak naplánované organizační i provozní záležitosti fungují.

První zářijové dny již napověděly, že i přes pár prvních slziček při loučení s rodiči, se klukům

i holkám v upravených i nových prostorách školky líbí. Je to milou odměnou i poděkováním všem, kteří se o rozšíření prostor mateřské školy zasloužili.

Blanka **Doležalová**

Jak jsme letos zahájili školní rok?

Letos jsme školní rok zahájili v pondělí 4. září na nově vzniklém „náměstíčku" před přístavbou školní budovy. Po prázdninách jsme se všichni sešli odpočatí, spokojení, opálení, s úsměvem na rtech. S největším očekáváním přišli jistě prvňáčci, kterých máme letos 26 a naplnili hned dvě první třídy.

Přátelsky nás uvítal pan ředitel, poté následoval proslov paní starostky. Od obce rodiče prvňáčků již tradičně převzali milou pozornost do začátku školního roku.

Následně se již rozjely první dny nového školního roku, ve kterých jsme se také seznamovali s novou částí školní budovy. V ní nově sídlí také jedna třída mateřské školy. Kromě běžné výuky máme pro děti připravený pestrý doprovodný vzdělávací program, aktivity v družině i nabídku několika kroužků.

Všem dětem i jejich rodičům přejeme šťastný vstup do nového školního roku.

Mgr. Marta **Svobodová**
Foto: Gabriela **Skývová**

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY **Z LESINKY**

Akční start nového školního roku

V září bývá docela fuška v každém vzdělávacím zařízení. I u nás byl frmol, jenže na něj krásně svítilo sluníčko, bylo teplo jako v létě, tak jsme si užívali plnými doušky společné chvíle v lese i plánování akcí. Ve dnech, kdy se tiskne tento zpravodaj, se s rodiči z Ochoze a okolí školíme v první pomoci nejmenším. Štěstí přeje připraveným. Pak nás čeká workshop s Lesakrajem, na jehož konci budou krásné podzimní věnce. Poznáte je na dveřích účastníků?

Máme za sebou **návštěvu včelaře**, který našim dětem předává nejen informace, ale taky nadšení pro život včel. A pro péči o ně. Je to vždy velká čest – a skleněný úl, ve kterém to bzučí životem, učaruje vždycky i nám, průvodkyním.

Máme už za sebou tradiční Michaelskou slavnost – putování do Pekárny za drakem, samozřejmě vybaveni odvahou a kouzelnými předměty, aby to setkání s drakem dobře dopadlo.

Taky se naplno rozjel **klub Kapradinka** a zájem byl díky slunečným dnům rekordní! Máme na podzimní turnus zapsáno 20 rodin s dětmi kolem 2–3 let (v nichž mnohdy chodí i starší sourozenci), 15 rodin je přímo z Ochoze. Čekají nás výlety do lesa za kostel, ale také do

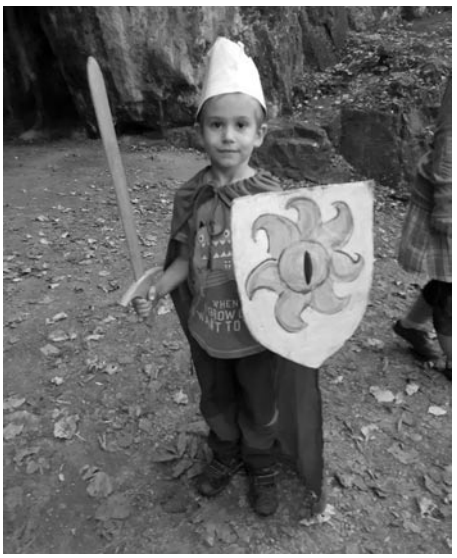

Kaniček na šípky nebo k jeskyni Na Rozměrkách, to až zežloutnou stromy a my si budeme moct uplést pořádné liščí ocásky z javorových listů.

Co nás čeká dál? Podzimní brigáda na zahradě mlýna (bramborová slavnost), svatomartinské dopoledne a Adventní slavnost pro rodiny z Lesního kruhu. No a taky začínáme vyřezávat, hoblovat, zatloukat... **HOBLINKA A HOBLÍK** jsou tu! To hlavně díky našim podporovatelům – děkujeme ještě jednou za důvěru projevenou během kampaně na Doniu. Pokud se chcete přidat, jistě se ozvěte. Pokud máte třeba i nějaké nástroje nebo zbytky dobrých kousků dřev, nevyhazujte je, děti je rády spotřebují.

(ata)

Tipy na dárky do lesa

Blíží se Vánoce a s nimi nákupy. Pokud chcete potěšit děti něčím, co nevyhodíte za pár dní nebo co za chvíli nerozbijí, přinášíme tipy na výbavu, která dokáže zpříjemnit dobrodružství v okolních lesích. Tato výbava je osvědčená desítkami dětí, které prošly Lesinkou:

- dětský nůž Opinel (případně dětská skládací pilka nebo malý nebozízek). Je kvalitní, má bezpečnostní pojistku, kulatou špičku, ale přesto ostrou a pevnou střelku.
- lupa, krabička s integrovanou lupou – na opatrné zkoumání malých tvorečků
- průvodce přírodou – W. A D. EISENREICHOVI: Rodinný průvodce přírodou (Mami, tati, co to je?)
- ponožkoboty – možná neznáte, možná ano, ale nejlepší na toulky přírodou jsou ponožkoboty. Buď můžete sáhnout po značce Skinners, nebo najít jinou alternativu. Každopádně se pak každá procházka stává dobrodružstvím, kdy se našlapuje zcela jinak, ke každému kameni člověk získává vztah. Je to zábavné a nohám to prospívá.
- předplatné časopisu Ahoj divočino – pokud chcete podpořit vztah svého dítěte k přírodě, je to skvělá cesta. V časopisu děti najdou spoustu informací, tipů a nápadů, jak prožít a užít si toulky přírodou. Doporučujeme dětem školního věku.

(ata)

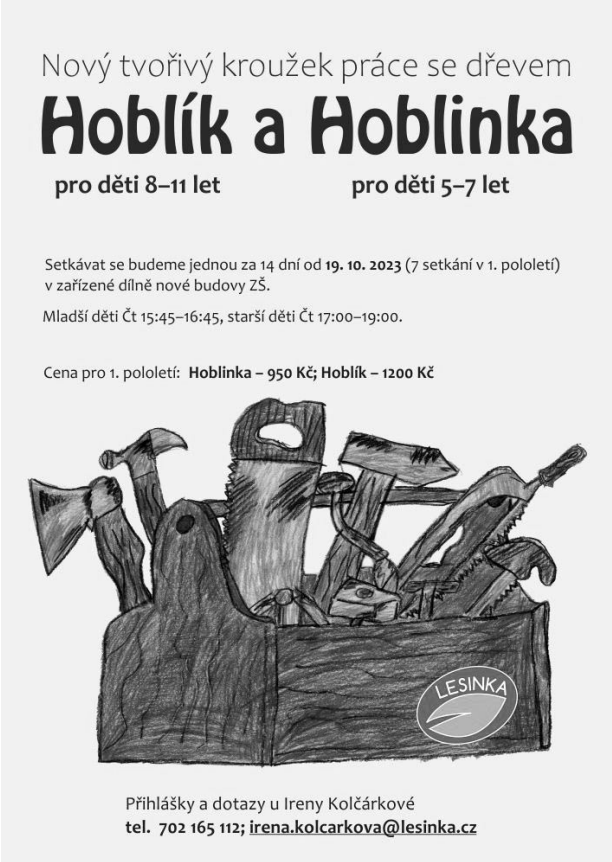

Z OCHOZSKÝCH **REGÁLŮ**

Do knihovny byly zakoupeny další nové tituly, které se těší na čtenáře:

L. Hlavinková: Kdo šije u Podolské

Salon Podolská býval v dobách své největší slávy spojován s elegancí a luxusem. Po znárodnění v roce 1948 zde díky protekci Marty Gottwaldové mohla bývalá majitelka zůstat zaměstnána na podřadné pozici. Na osudech lidí spojených se salonem můžeme sledovat dobu, kdy modely z pařížských přehlídek vystřídaly rudé šátky a vykasané rukávy údernic.

D. Štoflová: Jak jsem rodila indiánského syna z kmene Čerokí

Danka Štoflová, autorka úspěšného blogu na portálu iDNES, představuje knižní podobu vtipně a s nadhledem vyprávěných příběhů ze života indiánů kmene Čerokí o velké rodině, muži a dětech, společně žijících na půdě, která indiánům po staletí patří, uprostřed hlubokých lesů v Severní Karolíně, na úpatí pohoří Great Smoky Mountains.

S. Mawer: Anatomie rodu

V kronikách najdeme data, v muzeích předměty. Kde jsou ale skutečné emoce? Simon Mawer je hledá v příbězích. Z kusých informací o svých předcích vytvořil strhující románovou mozaiku a dal hlas obyčejným lidem 19. století.

A. Marsonsová: Spletité lži

Další příběh od královny současné krimi. Inspektorka Kim Stoneová už viděla ledacos, ale pohled na oběť, která se našla v místní průmyslové zóně, vyrazí dech i jí. Když poté Kim oznámí zdrcující zprávu manželce zavražděného, Dianě Phippsové, nemůže se ubránit pocitu, že na ženině reakci něco nebylo v pořádku.

Zároveň přibyly desítky knih z výměnného fondu. Těšíme se na podzimní večery s knihou, těšíme se na vaši návštěvu!

Alena **Hegarová**
knihovnice

Z OCHOZSKÉHO SKAUTU

Jak jsme vycvičili draky

Léto je za námi a s ním i tábor, kterým jsme zakončili skautský rok. Ten byl nejen do počtu akcí tím nejnabitějším za dlouhou dobu. Stejně tak tábor byl nabitý – 57 táborníků s 25 vedoucími strávilo nezapomenutelných 14 dní v přírodě a s kamarády. Náš tábor byl kouzelný, skoro až pohádkový, mimo jiné díky tématu celotáborové hry, kterým letos bylo Jak vycvičit draka. Prvotní obavy vedoucích z výroby uvěřitelných kostýmů draků se rozplynuly v první scénce, kdy mezi děti vyletěla spousta ohně chrlících bestií k nerozeznání od těch filmových. Příběhovou linii draků jsme zakončili, stejně jako ve třetím dílu série, poselstvím, že draci z našeho světa zmizeli a čekají, až na ně budou lidé připravení, aby se mohli znovu objevit. A kdyby se objevili, přátelštější sebevíc, jejich rozžhavené chřtány by jistě zchladili naši ochozští hasiči, kteří nás na rozpálené tábořiště přijeli zchladit, a my jsme si tak díky celé cisterně mohli užít intenzivní vodní bitvu.

Ale kromě hraní na vikingy sedlající okřídlené bestie jsme byli hlavně pořád skauty. S vlčaty a světluškami jsme v rozžhavených uhlících upekli masovou směs s bramborami, zatímco skauti nad otevřeným ohněm dělali špízy. Ve vykácené části louky jsme sázeli nové stromy a zkusili jsme si, jaký je život včely, a poznali, proč je pro naši přírodu nepostradatelná. Svou zručnost jsme trénovali vyráběním praků a bůžků z větviček nebo vybavováním a zdobením vlastní KPZ. Umělecký cit jsme rozvíjeli malováním abstraktních obrazů pomocí různorodých technik (prskání, šplíchání, házení, propichování balónku napuštěnou barvou atd.) a pletením a zdobením náramků s korálky.

A to je jen malinkatý zlomek toho, co letošní tábor byl. Jmenovat všechno se zdaleka nedá. Střípky, útržky a fragmenty můžete vidět na fotkách, které vám tu pohádkovou (a dračí) atmosféru můžou dát alespoň trošku ochutnat. Ale to hlavní si každý, kdo byl na táboře, odnáší s sebou. Z tábora jsme se vrátili zdraví a spokojení, plní zážitků, cenných zkušeností a přátelství, na která znovu navazujeme už nyní v dalším školním roce na schůzkách, výpravách a akcích. Všechny fotky z tábora si můžete prohlédnout ve fotogalerii na stránkách skautochoz.cz a video na Youtube kanále, nebo se k odkazům proklikat na našem Facebooku.

Jak jsme otevřeli nové družiny

A schůzky, výpravy i akce v novém roce už jsou v plném proudu! Pro spoustu z nás i v nových družinách, které jsme vytvořili z kapacitních důvodů. Nově máme dvě družiny světlušek, z Myšek se staly Lišky a Sovičky a také skauti se rozpůlili a vytvořili dvě samostatné družiny. Pro oddíl to znamená další růst a celkový počet družin se zastavil na čísle 8 – naši nejmladší benjamínci (Ježečci) mají jednu družinu a pak vždy po dvou družinách: vlčat (Jestřábi, Panteři), světlušek (Lišky, Sovičky), skautů (v tuto chvíli ještě dvě nová jména domlouvají) a nakonec po jedné družině skautek (Sojky), které ale v dohledné době, až do skautského věku dorostou současné světlušky, čeká tvoření nových družin také. Jen počet dětí se nám tedy vyšplhal na číslo 84, pokud připočítáme 25 aktivních vedoucích, v oddíle Šošonů máme nyní 109 aktivních členů. A to nepočítáme dorostence v roverském kmeni Richnas a oldskauty ve vedoucovském důchodu v Šamanech. Když se nad těmito čísly zamyslíme, vychází nám, že jeden současný oddíl nemůže pojmout tolik dětí, a my proto usilovně

pracujeme na transformaci toho, jak je skaut v Ochozi organizovaný a chystáme změnu, která nám pomůže s takovým počtem efektivněji pracovat a být pod menším tlakem. Konkrétní podobu se dozvíte, jakmile bude připravená a my si jí budeme naprosto jistí.

V tomto kontextu je jasné, že současná jedna klubovna na Orlovně a sdílená polyfunkční místnost, kterou využíváme jednou týdně, nemůže takovému počtu stačit. Proto se moc těšíme, že se budeme moci se všemi skauty naplno usadit ve skautské klubovně plánované vedle Sokolovny. Snad to bude co nejdříve, protože skaut v Ochozi jede naplno a kapacity vedoucích využíváme na maximum, abychom mohli dělat kvalitní program pro tolik dětí, kolik jen rozumně zvládneme. Zpátky nás drží už jen prostory ke scházení.

Ať už dřív, nebo později, my pojedeme dál a máme radost, že mezi nás přichází nováčci, děláme zase schůzky a chystáme akce pro děti i veřejnost, které si v tomto školním roce zase nesmírně užijeme!

Jan **Hrazdíra – Žanek**
vůdce 3. koedukovaného oddílu
Šošoni Ochoz

OBRAZEM: 30 LET SKAUTSKÉ HISTORIE KAPRÁLOVA MLÝNA

Zápis z kroniky Kaprálova mlýna:

„A tak, když se 24. 9. 1993 podepisovala dohoda o pronájmu mlýna (v restauraci U Votrubů v Ochozi), byli manželé Kaprálovi při prohlídce objektu překvapeni, jak okolí doznalo změn – oba tu totiž byli asi před rokem, kdy mohli vidět původní džungli (poslední uživatel nechal celý objekt asi 10 let chátrat). Sepsaná dohoda umožnila činnost skautského centra na dobu 99 let za roční nájem 1 Kč.“

ZAHRÁDKÁŘI A ZÁJEZD NA FLORU OLOMOUC

Ještě jsme nevstřebali společné zážitky z vydařené výstavy ovoce a zeleniny a za týden jsme se opět s přáteli zahrádkáři i našimi dalšími spoluobčany setkali na společném výletě na výstavu Flora Olomouc. Při vstupu do hlavního výstavního pavilonu nikomu neušel pohled na barevnou mapu Československa, která měla několik výškových úrovní a byla doplněna lustry osázenými rostlinami a ozdobenými atraktivními plody. Floristé využili téměř 30 tun ovoce a zeleniny, pět desítek stromů a čtyři a půl tisíce řezaných a hrnkových květin. Na výstavišti probíhaly také velké zahradnické trhy s bohatou nabídkou sezonních květin, výpěstků a zahradnických potřeb. V pavilonech bylo možné navštívit Dny moravských vín, výstavu Hanácká včela

nebo expozici Českého zahrádkářského svazu s posezením u vína a pěstitelskou poradnou. Určitě mi dáte za pravdu, že jsme si slunečnou podzimní sobotu i výstavu užili.

Za ČZS Ochoz u Brna přítelkyně

Jana **Janková**

HURÁ, CVIČME V NOVÉ SOKOLOVNĚ!

TJ Ochoz u Brna se po roce vrací do prostor rekonstruované Sokolovny. Svou činnost obnovuje v již tradičních a zaběhlých hodinách, ale kromě toho jsou pro veřejnost připraveny i zcela nové lekce. V tomto článku bychom vám rádi představili lekce, kterých je možné se od začátku října účastnit.

Cvičeníčko je pohybová aktivita pro nejmenší děti (1–3 roky), které cvičí s rodiči během dopoledne. V rámci lekce se využívají cvičební pomůcky, které se hravou formou zapojují, aby napomáhaly rozvoji pohybových schopností dítěte. Vedení lekce Kateřina Štefečková.

Děti v pohybu navazují plynule na naše cvičení pro nejmenší. Lekce jsou rozděleny do tří věkových kategorií. Ve skupince 3–5 let si děti poprvé vyzkoušejí samostatné cvičení bez rodičů. Důraz lekce je kladen na komplexní rozvoj pohybových vlastností. Opět jsou využívány pomůcky, děti se učí koordinaci, spolupráci, rozvíjejí obratnost, flexibilitu a rychlost. Prostřednictvím básniček a her se buduje schopnost vnímat rytmus a pohybovat se podle něj. Starší děti rozdělené do skupin 6–9 a 10–15 let se učí složitější sestavy s využitím základních kroků aerobiku. Vedení lekcí pro děti 3–5 let: Tereza Kučírková, 6–9 let: Romana Sázelová a 10–15 let: Tereza Mlejnková.

Novinkou je lekce **Základy moderní gymnastiky**, která bude otevřena pro dívky 4–8 let. Tato hodina bude věnována zejména rozvoji flexibility a rovnováhy. Holčičky se budou věnovat krátkým sestavám na hudbu a později i práci s náčiním (švihadlo, obruč, míč). Vedení lekce Tereza Kučírková.

Dospělí si taktéž mohou vybrat ze široké palety nabízených lekcí.

Aerobik je klasické aerobní cvičení kombinované s posilováním využívající váhu vlastního těla a drobné náčiní (bosu, činky, gumičky). Lekce se skládá z rozcvičky, základního cvičebního bloku a závěrečného protažení. Vedení lekce Jolana Zajíčková.

Hodina **4P Posilování a protahování problémových partií** má všeříkající název, který osvětluje jeho podstatu. Po úvodní rozcvičce je většina lekce zaměřená na problémové partie (břicho, hýždě, stehna) a jejich budování. Vedení lekce Jana Čapková.

Kondiční cvičení pro ženy nabízí pohyb, kde věk není omezením ani překážkou. Lekce poskytuje pravidelný pohyb jako základ zdravého těla i mysli. Vedení lekce Jarka Kalendová.

Kruhový trénink je vysoko intenzivní forma pohybu, umožňující budování svalové hmoty a vytrvalosti. Je postaven tak, aby po krátké rozcvičce bylo zahájeno spalování tuků, během cvičení na stanovištích jsou pak posilovány problematické partie. Lekce vhodná pro ženy i muže, v jejímž vedení se lektoři budou střídat a nabídnou tak rozdílná, neokoukaná pojetí. Vedení lekce Tereza Mlejnková s pomocí Terezy Kučírkové a Radka Drochytky.

FyzioFitness je novinkou pod taktovkou studované fyzioterapeutky. Lekce je zaměřena na komplexní cvičení, kompenzaci obvyklých svalových dysbalancí, zlepšení mobility kloubů a aktivaci středu těla. Vedení lekce Klára Žáčková.

Víc podrobností o hodinách je možné dohledat na stránkách www.tjochozubrna.cz. Pokud si stále nebudete jistí, zda je pro vás lekce vhodná, není nic jednoduššího, než si daný druh cvičení přijít vyzkoušet. Zkušební hodina je zdarma a slouží k seznámení s formou cvičení i jejím vedením. U většiny lekcí platí, že je pro váš komfort vhodné vzít s sebou pohodlné oblečení, pitný režim a vlastní podložku.

Začátkem října tedy nazujte tenisky a těšíme se na značkách.

Za oddíl cvičení TJ Ochoz u Brna

Tereza **Kučírková**

TENISTÉ NA KURTECH

Oddíl tenisu jako součást Tělovýchovné jednoty Ochoz u Brna hraje na novém kurtu za sokolovnou. Hrací sezóna je díky umělému, bezúdržbovému povrchu od začátku března do konce listopadu. Proto neváhejte a přijďte si zahrát tenis ještě letos! Stačí se registrovat v rezervačním sysému (www.tjochozubrna.cz/tenis) a přidat svoji rezervaci kurtu. Prvních pět hracích hodin na vyzkoušení kurtu je zdarma. Vedle tenisového kurtu je také k dispozici tenisová stěna.

Tenisová škola pod vedením Václava Hudce probíhá v úterý. Domluva je individuální na tel. 777 830 478.

Za tenisový oddíl

Pavel **Wawracz**

SOKOLOVNA OPĚT JAKO NOVÁ

V pátek 22. září 2023 odpoledne se po stavění máje uskutečnilo slavnostní otevření nově zrekonstruované sokolovny. Přítomni byli zástupci obce, starostové okolních obcí a také paní poslankyně Petra Quittová (STAN), která je dále starostkou městské části Brno-Černovice. Bohaté občerstvení na akci zajistilo Votruba Kafe. Zájem veřejnosti byl poměrně velký, vždyť se také jednalo o první generální rekonstrukci sokolovny od jejího postavení v roce 1934. Abychom pochopili, jak to vlastně s místní sokolovnou celé bylo, budeme se muset vrátit poměrně hluboko do minulosti.

Cvičilo se i v maštali

Pokusy o založení sokolské organizace se v naší obci dotují již k roku 1902, kdy se několik místních mladíků, inspirováno kanickým Sokolem, rozhodlo v Ochozi založit sokolskou jednotu. Tehdejší učitel a pozdější ředitel ochozské školy Cyril Tihelka vzpomíná, že počátky Sokola a organizovaného cvičení byly v Ochozi opravdu krušné (podrobněji viz jeho paměti publikované v Ochozském zpravodaji 3/2013). Cvičilo se na dvoře ochozské hospody U Nedělů a v chladnějších obdobích roku byla jako tělocvična používána místní maštal. Kromě absence skutečné tělocvičny a nedostatku cvičebního nářadí museli cvičenci navíc ještě bojovat s pohoršením, které způsobovali hlavně mezi některými místními konzervativními farníky a staršími lidmi. Ty pohoršoval jednak jejich sporý cvičební úbor (kalhoty a tílko), a navíc, kdo to kdy slyšel, aby někdo chodil jen tak pro nic za nic cvičit do maštale, když může utužovat svoji kondici prací na poli nebo v lese. Sokoli si kromě toho rozhněvali také místního faráře Františka Sedláčka tím, že chtěli hrát divadlo i o adventu, a poté, co jim to bylo zakázáno, uspořádali 4. ledna 1903 v hostinci U Nedělů divadelní představení a zábavu, což se podle jeho názoru před svátkem Tří králů vůbec nehodilo. Členů proto ubývalo a v roce 1907 se zbývajících osm nadšenců dohodlo na rozpuštění jednoty. Farní kronika k tomu poznamenává: „Jest potřeba v Ochozi jednání rozhodného a otevřeného, dle potřeby i bezohledného, ale upřímného, a dá se mnoho napraviti, ano, i Sokol odstraniti."

Cvičenci sokolské jednoty Ubce – Ochoz v roce 1924.

Sokol vylétává pesimistům navzdory

Již v roce 1909 byla, ale tentokrát v Obcích, založena nová sokolská jednota s názvem Tělovýchovná jednota Obce–Ochoz (podrobněji viz článek publikovaný v Ochozském zpravodaji 2/2019). Zpočátku se jednalo o po-

bočku kanické jednoty, která se ale záhy osamostatnila. Zařazena byla do druhé sokolské župy se sídlem v Brně. Cvičilo se napřed hostinci U Kopeckých (pozdější hospoda U Blažků), ale brzy se cvičení přestěhovalo k Votrubům, kde se po zakoupení jeviště začalo hrát také divadlo. V roce 1927 se však kvůli značnému nárůstu počtu hladových výletníků ze sálu restaurace U Votrubů stala jídelna, takže bylo nutné před každou nedělí tělocvičné nářadí vyklidit. To vedlo nakonec k tomu, že se cvičilo pouze v létě na otevřeném sokolském cvičišti na místě pozdější sokolovny. Tam bylo postaveno skladiště na nářadí, jeviště a jiné rekvizity, ve kterém se někdy konaly i schůze výboru. Nebylo to ale ono a v letech 1928–1930 dokonce hrozil zánik místní jednoty. Na slavnostní schůzi 28. října 1931 mělo padnout konečné rozhodnutí, co dál. Když pak jeden ze členů tlumočil názor župního náčelníka, který o činnosti sokolů v Obcích a Ochozi prohlásil: „O tom nejednejte, to nechte. Tam to stejně chcípne.“, bylo rozhodnuto o tom, že se postaví nová sokolovna.

Stavební pozemek před zahájením stavby sokolovny v roce 1932 s výhledem na Hostinec U Votrubů.

Stavební pozemek sice jednota měla, a to v areálu bývalého panského dvora hraběcí rodiny Belcredi v sousedství Lidového domu – orlovny, která byla slavnostně otevřena již v roce 1930. Ve spolkové pokladně bylo ale pouze 1 100 korun. Následovaly tedy pravidelné nedělní sbírky mezi členy a příznivci Sokola, které vynesly v prvním roce celkem 12 000 korun. To však na stavbu zdaleka nestačilo, a proto se přistoupilo k upisovací akci. Každý člen i nečlen Sokola mohl upsat půjčku 500 nebo 1 000 korun. Tyto částky nikdo hotově neplatil, zavázal se však, že z upsané částky bude platit úroky až do úplného zaplacení. Jednota tak splácela pouze vlastní zápůjčku, kterou poskytla Občanská záložna v Králově Poli.

Každý člen - jeden betonový pilot

Konečně se tedy mohlo začít se stavbou. Vypracování projektu bylo svěřeno architektovi Miroslavu Kopřivovi z Brna, který byl v té době již projektantem dvanácti sokoloven. Vlastní stavba byla rozvržena na tři etapy. V roce 1932 se vykopaly základy a suterén, nachystal se kámen a vyzdily se základy. V roce 1933 došlo k zastřešení budovy a v roce 1934 byla stavba dokončena. Členové a další brigádníci pracovali každou sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, když bylo potřeba, tak i jindy. Stolařské práce provedla firma Kubásek se sídlem v Brně na Křenové ulici. Zednické práce prováděl jako stálé zaměstnání zedník Vavřín Dofek, kterému pomáhal tehdejší místostarosta místního Sokola Antonín Ognar. Protože byl pozemek podmáčený, bylo nutné pod budovou zasadit 91 betonových pilotů a teprve až na ně bylo možné položit trámy nesoucí podlahu. Každý ze členů jednoty měl za úkol postavit a zasadit jeden pilot. Brigádnickou prací se podařilo ušetřit značné výdaje, takže ačkoliv byl původní rozpočet stavby stanoven na 250 000 korun, ve výsledku musela jednota zaplatit jen 167 000 korun.

A je to tady! Otevírá se sokolovna

Dne 12. srpna 1934 mohla být tedy nová sokolovna slavnostně otevřena. Významný den zahájila už ráno sokolská valná schůze, na které přednesl svůj projev tehdejší starosta jednoty Obce–Ochoz, Antonín Jelínek, a dále zástupci dalších přítomných jednot. Následoval štafetový běh a dopolední zkoušky cvičebních sestav. Odpoledního průvodu se zúčastnilo 366 sokolů v krojích a dalších 150 v civilním oblečení. Následovalo společné cvičení za účasti asi 200 cvičenců. Pro srovnání, místní sokolská jednota měla v tomto roce celkem 137 členů a obě obce dohromady 1033 obyvatel.

Jan Sekanina při stavbě sokolovny v roce 1932.

Až do roku 1939 následovalo období rozkvětu místní jednoty. Sokolovna sloužila k pravidelnému cvičení a hrála se zde také ochotnická divadelní představení, která výrazně přispěla ke splacení půjčky na stavbu sokolovny. Oblíbené byly zejména operety, uvedena byla ale také dramata, jako třeba Čapkova Bílá nemoc. Na představení se dokonce sjížděly autobusy z okolí a místnímu sokolskému divadlu se prý tehdy říkalo „První pohorská scéna“. V této době byla také k sokolovně do dvora přistavena kuželna, která sloužila k původnímu účelu až do roku 1957 a poté, až do jejího zbourání v roce 1961, zde byl sklad uhlí. V roce 1937 se v sokolovně konala tryzna za zesnulého prezidenta Masaryka a v roce 1938 za Karla Meluzína, tehdejšího náčelníka místní sokolské jednoty, který padl jako vojín za mobilizace u Chocně při vyklizování pohraničí. V období protektorátu byla sokolská činnost postupně omezována až po úplný zákaz Sokola v roce 1941.

Poválečná doba

V roce 1945 došlo k obnovení Sokola s vrcholem jeho činnosti na všesokolském sletu v červenci 1948, kterého se zúčastnili také místní cvičenci. Záhy se však projevily tlaky státu na sjednocení tělovýchovy v Československu pod vedením KSČ. V roce 1956 došlo ke zrušení jednotných organizací Sokola a v březnu 1957 zřídil ÚV KSČ na jejich místo Československý svaz tělesné výchovy a sportu, jehož členem se stala také místní organizace pod názvem Tělovýchovná jednota Ochoz u Brna. Obec Ochoz u Brna vznikla v roce 1947 sjednocením Ochoze a Obcí. ČSTV existoval i po sametové revoluci a až v roce 2013 došlo k jeho transformaci na Českou unii sportu.

Co se areálu sokolovny v této době týká, tak byl nadále využíván jak k pravidelnému cvičení cvičenců všech věkových kategorií, tak i k provozování dalších sportů, jako byl v zimě lední

Tryzna za prezidenta T. G. Masaryka, která se konala v sále obecké sokolovny 14. září 1937.

hokej (1953–1957 se zde hrál okresní přebor) nebo v létě volejbal (okresní přebor se zde hrál v letech 1965–1973). V sedmdesátých a osmdesátých letech sloužila sokolovna jako sportovně–kulturní centrum obce. Přechodně sem byla umístěna knihovna, mateřská škola a příležitostně sál sloužil také jako obřadní síň. V roce 1987 se zde konaly oslavy výročí 750 let od první písemné zmínky o obci. Postupně však docházelo k zastarávání vybavení a k chátrání budovy sokolovny.

Budova chátrá - co s tím?

Po sametové revoluci došlo k obnovení Sokola, avšak místní Tělovýchovná jednota zůstala i nadále členem ČSTV. Budova sokolovny, postavená ve volném čase ochozskými občany za peníze, které byly vybrány ve sbírce mezi tehdejšími členy místní sokolské jednoty, byla následně soudem vrácena do majetku brněnské sokolské župy. Ta pro ni ale vzhledem k absenci sokolské jednoty v obci žádné využití neměla, a proto se ji rozhodla prodat v dražbě. Nastala tak poněkud paradoxní situace, kdy si naše obec v dražbě kupovala do svého vlastnictví budovu sokolovny postavenou před 72 lety místními občany. Od roku 2006 je tedy sokolovna a její zázemí v majetku obce. Správcem a provozovatelem je místní Tělovýchovná jednota, která má objekt v dlouhodobém nájmu.

Mimo jiné i kvůli nevyjasněné majetkové situaci byly investice do objektu sokolovny v prvních porevolučních letech pouze omezené. Za zmínku jistě stojí vybudování antukového tenisového hřiště v zadní části dvoru za budovou v roce 1992. K zásadnějším opravám se ale přistoupilo až v poslední době. Konkrétně šlo v roce 2017 o vybudování nového sociálního zařízení ve sklepě sokolovny (do té doby byly k dispozici pouze suché záchody umístěné v přístavbě sokolovny do dvora) a o kompletní výměnu elektrických rozvodů.

Nová etapa života budovy

V průběhu minulého volebního období se obci podařilo získat do vlastnictví dům č. p. 232 sousedící se sokolovnou z pravé strany. Nabízelo se tedy připravit komplexní řešení celého areálu tak, aby co možná nejlépe splňoval požadavky obce a místních spolků. Možností bylo i zboření staré sokolovny a její nahrazení moderní sportovní halou, která v obci stále chybí. Sál sokolovny je totiž i po rozšíření o prostor zrušeného pódia příliš malý na pořádání větších tréninků a zápasů v míčových sportech. Zejména se to týká kopané, protože fotbalový oddíl je v rámci Tělovýchovné jednoty nejpočetnější. Nakonec ale zvítězila vize generální opravy sokolovny a vybudování dalšího kulturně – sportovního zázemí na jejím dvoře včetně výstavby nového polyfunkčního pavilonu a nových tenisových kurtů na dvoře. Jedním z podnětů pro toto rozhodnutí bylo také vypsání grantové výzvy Jihomoravského kraje s názvem „Podpora přípravy rekonstrukcí historických sportovních zařízení tělocvičných jednot a obcí". Obec o tuto dotaci požádala a získala finanční podporu na přípravu projektové dokumentace pro rekonstrukci ochozské sokolovny ve výši 500 000 Kč v roce 2019 a v následujícím roce ještě dalších 200 000 Kč. Vítězem veřejné zakázky na projektovou dokumentaci se stala paní architektka Jarmila Bambuchová, která projekt připravila za celkovou cenu 958 000 Kč. Paní Bambuchová byla také autorkou studie na využití celého areálu sokolovny, která vznikala v průběhu roku 2019 ve spolupráci se zástupci místních spolků. Obnova celého areálu byla nakonec rozdělena na několik stavebních částí, konkrétně se jednalo o vlastní rekonstrukci sokolovny s přístavbou zázemí (objekt SO 01), úpravu venkovního areálu sokolovny (objekt SO 02), v rámci které bylo vybudováno multifunkční hřiště, tenisová stěna, sklad sportovního náčiní pro tenisový oddíl, opěrné zídky a šachta na máju a konečně o výstavbu nového polyfunkčního pavilonu (objekt SO 03). Kromě toho muselo ještě také dojít k posílení inženýrských sítí (retenční nádrž, plynovod a vodovod) v areálu. Zakázku na přípravu projektové dokumentace polyfunkčního pavilonu získala Ing. Lenka Bartošová.

Jak a za kolik se stavělo

V roce 2021 již byly projekty hotové, mohlo být tedy vypsáno výběrové řízení na zhotovitele stavby. Z praktických a dotačních důvodů byla stavba rozdělena na dvě části. V první části mělo dojít k vybudování venkovního zázemí sokolovny a k výstavbě polyfunkční budovy do stavu hrubé stavby. Ve druhé části došlo potom k vlastní generální opravě sokolovny a k dokončení stavby polyfunkčního pavilonu. Ve výběrovém řízení byla za zhotovitele stavby vybrána firma QDS Group, s. r o. Technický dozor vykonávala firma STAMIKO, s. r. o. a autorský dozor architektka Jarmila Bambuchová. I přes některé dílčí technické problémy se podařilo obě části stavby úspěšně dokončit. Venkovní zázemí s hřištěm a polyfunkční pavilon byly slavnostně otevřeny v červenci tohoto roku v rámci chlapských hodů a do nově zrekonstruované budovy sokolovny mohla veřejnost nahlédnout právě při jejím slavnostním otevření v rámci letošních Svatováclavských hodů. Už od října potom v sokolovně probíhá pravidelné kondiční cvičení pro všechny věkové kategorie, multifunkční hřiště za sokolovnou zase využívá místní tenisový oddíl a plocha mezi hřištěm a sokolovnou společně s polyfunkčním pavilonem již stihla být využita k pořádání několika kulturních akcí, jako jsou

V den prohlídky byla Sokolovna zázemím pro Ochozskou chasu.

Šatny nabízejí příjemný prostor a uzamykatelné skříňky.

speciálně k tomuto účelu vybavené místnosti kroje v majetku Ochozské chasy.

A kolik to obec ve výsledku všechno stálo? Když sečteme obě stavební části, tak se cena prací za rekonstrukci sokolovny a výstavbu sportovně-kulturního zázemí s multifunkčním hřištěm a polyfunkčním pavilonem vyšplhala na celkových 39 701 096 Kč včetně DPH, pokud bychom započítali cenu studie, projektů, TDI, BOZP a autorského dozoru, byla by celková cena stavby ještě podstatně vyšší. Kromě výše zmíněné dotace na projekt od JMK se dále podařilo obci získat dotaci na víceúčelové hřiště ve výši 2 miliony korun od Ministerstva pro místní rozvoj a přislíbena je také dotace ve výši 10 milionů korun na rekonstrukci sokolovny z Ministerstva pro místní rozvoj. I tak musela obec přibližně 30 milionů korun zaplatit ze svého rozpočtu, na což si vzala úvěr, který bude v dalších letech splácet. Doufejme tedy, že areál sokolovny bude dostatečně využit a že bude k všeobecné spokojenosti sloužit občanům naší obce i přespolním po mnoho dalších let.

Ondřej **Mlejnek**

například chlapské hody, knihohrátky nebo tradiční Svatováclavské hody. V pavilonu jsou navíc uskladněny ve

OBRAZEM: PRODEJ PODZIMNÍCH I VÁNOČNÍCH DEKORACÍ Z OKNA ZAHÁJEN

Výrobky ze dřeva si můžete koupit pomocí okenního samoobslužného prodeje. Anebo si objednat větší výrobky na míru. Kam pro to? Na adresu Za kostelem 34/2, dům po pravé straně mezi obecním úřadem a farou.

DOKÁŽE JEDNA NÁUŠNICE ZAMOTAT HLAVU?

Na pultech knihkupectví přibyla kniha s barevnou lákavou obálkou. Nese název **U Jedné náušnice** a je určena dívkám, která rády čtou romantické příběhy o přátelství a prvních láskách. Mladé čtenářky z Ochoze by mohl navíc zaujmout fakt, že její autorkou je **Tereza Kučírková**, kterou mohou potkávat na hodech, na skautském táboře i na Sokolovně při cvičení.

Před čtyřmi lety se v Ochozi v knihovně křtila její prvotina, román Cestovatelská krev, která by se dala zařadit do žánru fantasy. Tereza přispívá i do povídkových sborníků svými kratšími texty, občas i v tak specifickém žánru, jako je horor. A taky už nám poskytla několik povídek do Zpravodaje. Jedna z nich se odehrávala v kavárně U jedné náušnice.

První otázka pro ochozskou spisovatelku je tedy nasnadě:

Jak moc má společného tvoje povídka Okurková sezona, která byla před rokem ve zpravodaji otištěná, s tvou novou knihou?

Povídka Okurková sezóna, která vyšla jako součást knihy Adventní sborník povídek a také ve zpravodaji, se odehrává na stejném místě. Dějově nemá s knihou společného nic.

Od fantasy a hororům k romantice pro teenagery – jak se to stalo?

Mým nejoblíbenějším žánrem bude vždycky fantasy. Nicméně pro neznámé autory (tedy i pro mě) může být těžké navázat komunikaci s nakladatelstvím, potažmo redaktorem, který by byl ochotný jeho rukopis posunout a vylepšit. U jedné náušnice jsem napsala do soutěže CooBoo hledá talent, jejímž zadáním byl právě zmíněný žánr a téma Na cestě létem. Po vítězství se mi dostalo péče velkého nakladatelství CooBoo (spadá pod AlbatrosMedia) a byla to skvělá zkušenost.

Jak se dokážeš vcítit do role svých čtenářek – holek, které jsou mladší než ty? Co ti v tom pomáhá?

Jestli to dokážu věrohodně, musí posoudit čtenáři. Nicméně rozhodně pomáhá znalost žánru, tedy číst podobné knihy, koukat na seriály pro stejnou cílovou skupinu. A samozřejmě, aby

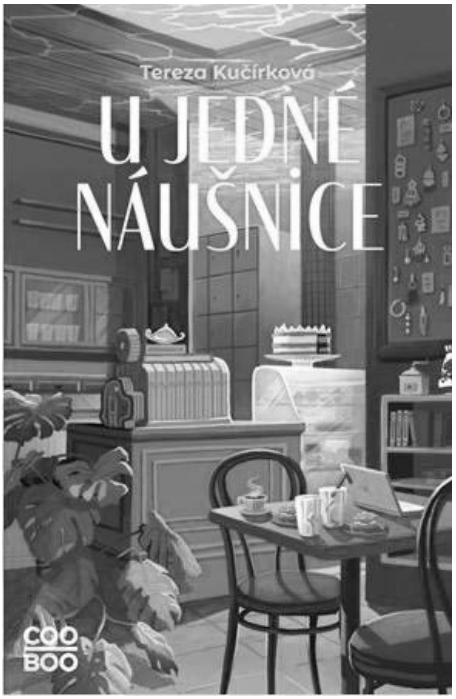

byl příběh autentický, je mnohem jednodušší, když do něj autor promítá vlastní zkušenost, i když se třeba stala před lety. ☺

Prozradíš něco ze zápletky?

Tři kamarádky – Karolína, Matylda a Sára právě skončily střední školu. Jejich propletené cesty se teď od sebe vzdalují a jen čas ukáže, jestli je jejich přátelství dost silné, aby si ho udržely. Rozdílné zájmy, přístup ke studiu, píle, vášeň a taky kluci, to všechno jim bude stát v cestě.

Kde knihu koupit? A bude třeba i k vypůjčení v knihovně?

Kniha by měla být k dostání ve všech knihkupectvích a také ve formě e-knihy. K zapůjčení je v knihovně v Ochozi i na Kobližné ulici v Brně.

Jak dlouho ti trvalo tuto knihu napsat? Kdy třeba píšeš? Po nocích? Ráno? Když manžel hlídá děti?

Kniha má jen 200 stran a trvala mi napsat asi tři měsíce. Pro psaní si užívám luxus toho, že jsem na mateřské a syn po obědě spí. Když potřebuji něco urgentně dopsat, pak dokončuji po večerech.

Který žánr ti sedí víc? Máš už představu, čemu by ses ráda věnovala dál? Neboli – na co se máme těšit dál?

Jak jsem zmínila výše, nejraději mám fantasy. Rozdělané mám dva rukopisy – jeden o vězení pro kouzelníky, druhý o tajné fakultě nacházející se pod budovou Kampusu. Uvidíme, jak to s nimi dopadne.

Aneta **Vidurová**

BÝVALÁ RESTAURACE U VOTRUBŮ: KÁVA, ŠATY I KVĚTINY

Jistě jste si všimli, že bývalá restaurace u Votrubů už brzy otevře své zrekonstruované prostory. Vrátí se do nich život – služby, zákazníci, krásné výrobky i delikatesy (jak jsme mohli zjistit již na mnoha ochozských akcích). Co konkrétně v obchodech najdeme? Jak se přestavba dařila? O krátké zhodnocení jsem poprosila Vendulu Sidzinu, majitelku a investorku.

„Rekonstrukce se chýlí ke svému konci a nemůžeme se dočkat na finále! Jak já sama s dětmi, tak i budoucí nájemníci a nájemkyně. Momentálně dokončujeme prostory pro dlouho očekávanou kavárnu Kafe Votruba, kterou povede milá Gábina Prudilová, dále pak svatební salon a květinářství.

Oficiální den otevření stanovený nemáme, ale pevné doufáme a věříme, že se nám podaří mít vše nachystane do konce října či listopadu.

Cesta to byla neskutečné dlouhá a klikatá, ale jsme na jejím konci – i když, zní to dost smutně. Takže znovu: jsme na dalším začátku a na ten se nesmírně všichni těšíme! Vše je krásné, nové a moderní. Budova si zasloužila nový kabát, aby mohla psát další kus historie. A to se mi myslím podařilo.

Ptáte se ještě, jestli už máme plno? K dispozici máme ještě jeden komerční prostor z ulice a jeden ateliér. V případě zájmu můžete kontaktovat paní makléřku Malachtovou, tel. 774 578 387.

Velmi doufáme, že se nám v obci bude dařit a že nás Ochozáci přijmou mezi své.

Brzy naviděnou!"

OPRAVA SILNICE Z OCHOZE DO LÍŠNĚ

V průběhu září jsme byli svědky další z mnoha provizorních oprav krajské silnice druhé třídy číslo 373 z Ochoze do Líšně. Oprava byla komplikována mimo jiné i tím, že zatímco na katastru Líšně prováděli opravy pracovníci Brněnských komunikací, tak na ochozském katastru to byla Správa a údržba silnic JMK. Opravy si vyžádaly usměrnění dopravy semafory a pověřenými pracovníky, což některé dny způsobovalo dlouhé kolony v obou směrech. Generální rekonstrukce a narovnání této silnice, které je plánováno již přes deset let, není stále ještě na pořadu dne. Přitom se stav této komunikace rok od roku horší, což mimo jiné také způsobuje četné dopravní nehody v tomto úseku. Položili jsme tedy **řediteli Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje, Bc. Romanu Hanákovi**, několik otázek týkajících se této silnice a dopravy v okolí naší obce.

Vážený pane řediteli, v průběhu měsíce září došlo k další z mnoha provizorních oprav silnice mezi Ochozí a Líšní. V některých místech byl v jednom pruhu nanesen nový asfaltový povrch. Proč se stále otálí se zahájením kompletní rekonstrukce této komunikace?

Již téměř před deseti lety přišla na ochozský obecní úřad první informace o přípravě kompletní rekonstrukce silni-

Roman Hanák, ředitel Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje. Foto: JMK.

ce mezi Ochozí a Líšní. Existuje i projekt, který počítá s výkupem pozemků v okolí stávající komunikace, aby mohlo dojít k jejímu narovnání. Jak se za tu dobu přípravné práce posunuly a proč se ještě stále s generální opravou nezačalo?

Celková oprava silnice II/373 z Líšně do Ochoze u Brna je zařazena do plánu souvislé opravy. V současné době náš investiční úsek připravuje projekt. Nyní probíhají majetkoprávní vypořádání z důvodu rozšíření této komunikace v zatáčkách. Provozní úsek v rámci běžné údržby před zimním obdobím plánoval opravit nejhorší části vozovky lokální vysprávkou, a to vyfrézováním poškozené vrstvy a pokládkou nové obrusné vrstvy. Na zbývajícím úseku následně opravíme drobné výtluky pomocí tryskové metody.

V průběhu rekonstrukce byla doprava omezena a řízena semaforem. Stávalo se, že kolony stávaly ve špičkách až skoro k Velké Klajdovce ve směru do Líšně v jednom směru jízdy a ke kruhovému objezdu v ulici Pastýřky v Ochozi u Brna ve druhém směru. Zatímco v jednom směru stála dlouhá kolona, ve druhém směru byl počet čekajících aut obvykle podstatně nižší. Nebylo by možné semafor lépe seřídit tak, aby reagoval na aktuální provoz (v ranních hodinách intenzivní provoz ve směru do Brna a v odpoledních z Brna)?

Ve středu 20. září 2023 ráno byl na přechodnou dobu opravovaný úsek prodloužen z důvodu chladnutí asfaltobetonové směsi. V plánu bylo tento úsek ještě odpoledne zkrátit, ale bohužel z důvodu neočekávatelného stržení trakčního vedení v Obřanech se provoz na silnici III/373 v tento den abnormálně navýšil. Tuto situaci jsme nemohli nijak ovlivnit, řidiči totiž právě opravovanou silnici využili jako objízdnou. O půl páté odpoledne vyjeli na místo zaměstnanci ze Slavkova, aby uklidnili situaci. Světelná signalizace byla úplně odstraněna a po vyklizení silnice od vozidel dále došlo ke zkrácení úseku řízeného světelnou signalizací. Semaforová souprava byla nastavena na 62 sekund zelená a 22 sekund vyklízecí. Oprava by měla být hotová až ve středu 4. října, a to z důvodu úterního frézování v protisměru u Kaprálova mlýna, kde je místo častých stížností a tvorby velkých výtluků. Svislé dopravní značení a semafory budou následně odklizeny.

Je podstatné zmínit, že jsme se snažili opravu silnice II/373 z Brna do Ochoze vždy podřídit intenzitě provozu. Začínali jsme až po osmé hodině ráno a končili kolem druhé odpoledne, abychom eliminovali kolony. V některých momentech jsme práce pozastavili, případně byl úsek řízen zaměstnanci mimo světelnou signalizaci. V dalších dnech se již kolony netvořily.

Podle předchozích vyjádření SÚS JMK mohou za průtahy s rekonstrukcí složitá jednání o výkupu pozemků kolem této silnice. Proč přesně jsou tato jednání tak složitá a hraje v tom roli také i nedostatek finančních prostředků, které má SÚS JMK k dispozici, ať už na vlastní odkup pozemků, nebo na zaplacení dostatečného množství pracovníků, kteří by tento odkup rychle vyjednali?

Je potřeba zmínit, že majetkoprávní vypořádání je časově náročný proces, kde se snažíme najít shodu s majitelem dotčeného pozemku. V mnoha případech se jedná o dlouhou komunikaci a pro nalezení vzájemné shody je potřeba několika osobních schůzek. Celý proces zahrnuje prvotní seznámení se stavebním záměrem, vytýčení rozsahu záborů v terénu za účasti geodetické kanceláře a jednotlivých vlastníků, vyhotovení geometrických plánů a znaleckých posudků, schválení jednotné kupní ceny pro danou stavbu v Radě Jihomoravského kraje, vyhotovení kupních smluv a následné zajištění podpisů. V několika případech jsme přistoupili k nástroji „vyvlastnění“, kdy ale pouze ve dvou případech bylo samotné vyvlastnění skutečně realizováno. V ostatních případech byla před vydáním rozhodnutí o vyvlastnění uzavřena kupní smlouva, neboť náhrada za vyvlastnění odpovídala ceně za aktuální kulturu evidovanou v katastru nemovitostí bez jakéhokoliv dalšího zhodnocení, tudíž se jednalo o cenu nižší, než byla nabízená kupní cena. Nicméně dochází k více jak ročním průtahům. Proces vyvlastnění má totiž zákonem daná pravidla a lhůty, které je potřeba dodržet. SÚS JMK je příspěvková organizace kraje, a proto musí postupovat v souladu se zřizovací listinou. Nemůžeme si dovolit nabízet ze pozemky neúměrné částky a vše musí být také schváleno od zřizovatele. Náročnost přípravných prací je tedy výrazně větší například ve srovnání s komerční sférou. Není to o nedostatku finančních prostředků ani zaměstnanců, ale o nutnosti dodržení jednotného a nediskriminačního procesu, který musí být v souladu s právním systémem a interními předpisy zřizovatele.

Jak jste celkově spokojeni s množstvím finančních prostředků vyčleněných v JMK na správu a údržbu krajských komunikací?

To je dotaz spíše na vedení Jihomoravského kraje. Pracujeme s tolika finančními prostředky, kolik jich od zřizovatele

Provizorně opravená silnice II/373 z Ochoze do Líšně. Foto O. Mlejnek.

dostaneme, a těch by mohlo být vždy více. Nicméně se dá konstatovat, že se v posledních letech finanční příspěvek od zřizovatele výrazně zvýšil.

Při překročení hranic Jihomoravského kraje, například do dnešního Kraje Vysočina, jsou silnice často nově opravené a většinou v lepším stavu, než je tomu na území Jihomoravského kraje. Čím je to způsobeno a hraje v tom roli také skutečnost, že Jihomoravský kraj dostává z rozpočtového určení daní na osobu výrazně méně finančních prostředků než některé jiné kraje, jako je například právě Kraj Vysočina?

Historicky dostávala Správa a údržba silnic Kraje Vysočina více finančních prostředků na údržbu komunikací. V rámci evropských dotací se navíc tato organizace více zaměřila na opravy komunikací v extravilánech, které jsou méně náročné na projektování, celkově jsou levnější, a proto je možné opravit více kilometrů silnic. Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje se více zaměřila na intravilány obcí, ve kterých jsou opravy komunikací finančně i časově náročnější.

Zejména v letních měsících je v Brně a okolí zpravidla tolik uzavírek, že je Brno bez stání v koloně často neprůjezdné i mimo špičku. Nebylo by možné práce lépe koordinovat, a to jak v rámci SÚS JMK, tak i s dalšími subjekty, jako je ŘSD a Brněnské komunikace?

Koordinační schůzky pravidelně probíhají a za naši organizaci se jich vždy někdo účastní. Je ale potřeba si uvědomit, že každá organizace jede podle nějakého svého plánu a předpokladu. Navíc všichni vnímáme nárůst dopravní intenzity a přetížení silniční sítě v okolí Brna. Nelze tedy úplně odhadnout, kdy se na nějakou plánovanou rekonstrukci nebo výstavbu podaří sehnat finance a kdy investor dostane pravomocné stavební povolení, což může být ovlivněno například podaným odvoláním. Pokud to mám vysvětlit laicky, tak stále máme nachystané projekty s vydaným stavebním povolením a další připravované dopravní stavby, u kterých očekáváme vydání stavebního povolení v blízké době, a na ně pak hledáme finance. Pokud peníze přijdou, jsme většinou nuceni bezodkladně se stavbou začít, abychom splnili veškeré podmínky a časová data ve smlouvách. Nemůžeme bohužel čekat, až jiná organizace s nějakou svojí blízkou stavbou skončí. Toto jsou ty kolizní body, které nejsme schopni úplně naplánovat a ovlivnit.

Pokud koordinace nezabírá, nebylo by možné opravy jednotlivých komunikací urychlit? Například nasadit na opravu co nejvíce pracovníků, pracovat i ve večerních hodinách a o víkendech a zejména provádět opravy důkladně, a ne pouze provizorně, jako tomu je aktuálně v případě silnice 373 tak, aby nebylo potřeba silnici v brzké době znovu opravovat?

Je potřeba rozlišit dvě věci, a to investiční, tedy z našeho pohledu plánované, výstavby a provozní údržbu a opravy komunikací. Právě v rámci běžné provozní údržby silnic probíhají nejnutnější vysprávky komunikací před zimou. Správa a údržba silnic JMK nevlastní obalovnu, a je tak závislá na dodávce materiálu z komerčních obaloven. Právě tady narážíme na jejich otevírací dobu, kdy obalovny nejsou v provozu v zimních měsících. Co se práce ve večerních hodinách týká, tak každá realizace a s ní spojená uzavírka je vždy plánována na co možná nejkratší a pouze v nezbytné míře dlouhé období. Urychlit stavbu většinou není možné. Veškeré stavební práce mají totiž přesně dané pracovní postupy a technologické předpisy, které není možné obcházet ani zkracovat. V intravilánech musíme navíc dodržovat nejen bezpečnostní hlediska, ale také hlukové a prachové normy a provozní dobu. Těžko můžeme například někomu frézovat komunikaci před domem v nočních hodinách.

Poslední otázka bude směřovat k tématu bezpečnosti a dodržování nejvyšší povolené rychlosti v obci. Například v sousedním Kraji Vysočina se často setkáváme se semafory, které hlídají dodržování padesátikilometrové rychlosti v obci. Jede-li auto rychleji, na semaforu se objeví červená, která donutí auto zastavit. Na území Jihomoravského kraje tyto semafory nenajdeme. Z jakého důvodu?

Semafor není součástí silnice. Problematiku dodržování povolené rychlosti řeší obec a policie, nikoliv na Správa a údržba silnic JMK.

Vážený pane řediteli, děkuji za rozhovor.

Ondřej **Mlejnek**

BAREVNÉ RADOSTI NA CESTÁCH

Možná jste si je letos v létě také přinesli domů. Nebo na jaře, na podzim i v zimě. Pokud je venku nezasype spadané listí nebo sníh, můžete je najít kdykoliv. Většinou je lidé nechávají tam, kde je můžete snadno uvidět. Na zastávkách autobusu, u rozcestníků, na zříceninách starých hradů (nyní už hojně opravovaných), u kořenů prastarých a mohutných stromů, u jeskyní, u laviček nebo u můstků přes potok. Můžete je najít v přírodě nebo i v městské džungli.

Malované kamínky.

Malé obrázky ztvárněné rukou člověka s výtvarným talentem minimálním či velkým, rukou dítěte či dospělého. Můžou být pestře pomalované, nebo splývající s přírodou. Motivy obrázků jsou také rozmanité, jako prostředí, kde je můžete najít, a jako jejich tvůrci. Velikost kamínků je také různá, ale měly by mít rozměry malého předmětu, který si můžete přibalit do zavazadla a kamínek převést do jiného kraje, nebo světadílu.

Na Facebooku můžete najít skupinu Kamínky, kde se o malování a sdílení kamínků dozvíte vše potřebné. Každý tvůrce kamínek zespodu podepíše: opatří jej logem Facebooku, názvem skupiny Kamínky a PSČ místa odkud pochází. Najdete-li takový kamínek a chcete-li ho přesunout, je slušné, pokud je to ve vašich možnostech, obrázek na kamínku vyfotit, fotku umístit do facebookové skupiny spolu s místem nálezu a PSČ tvůrce.

Členkou této skupiny a zároveň asi nejproduktivnější malířkou kamínků v Ochozi je paní Pavlína Cabejšková. Tato paní není profesionální výtvarnicí, dříve téměř nemalovala, a začala malovat až na kamínky.

No a dnes je autorkou nejméně tisíce malovaných kamínků – a ne ledajakých. Její dílka jsou vpravdě umělecká. S tím je spojeno jisté dilema: jestli kamínky budou putovní, protože lidé si je rádi nechávají doma pro potěchu.

Paní Pavlína kamínky začala malovat až před třemi lety, za covidové pandemie, která nám přinesla nucený pobyt doma a individuální vycházky do přírody. Paní Cabejšková se věnovala svému vnoučkovi a ve snaze motivovat jej k výletům po přírodě s ním začala malovat kamínky, které následně je roznášeli po okolních lesích.

Potom u té záliby zůstala, protože má velkého, krásného psa, který potřebuje pravidelné procházky po lese, a s tím se roznášení kamínků po okolí pěkně doplňuje.

Pokud se něčemu věnujete, určitě se v té činnosti zdokonalíte, proto jsou malované kamínky paní Cabejškové stále krásnější.

Pro chudou obec Čermákovice namalovala 12 kamenů pro jejich jednoduchou formu Dětského dne, které říkají Cesta víl a skřítků. Děti jdou přírodou a na cestě je čeká 12 zastavení. Je to 12 měsíců jednoho roku. Na každém stanovišti se na ně směje jeden malovaný skřítek na kameni od paní Cabejškové, který představuje konkrétní měsíc. U každého zastavení je také jedna víla, která si s dětmi povídá o tom, co je pro její měsíc charakteristické, dává jim hádanky a zpívá s dětmi písničky.

Z té tisícovky kamínků, co namalovala paní Cabejšková, bylo asi deset procent nalezeno. Hledač kamínků pak vložil fotku jejího výtvoru na fb stránku a odnesl ho na jiné místo. Stovka z nich tedy zaručeně putuje po světě, což považuje malířka za velký úspěch. Někdy jí taky přijde do skupiny zpráva, že se nálezci, nebo někomu z jeho blízkých, obrázek natolik líbí, že si jej musí ponechat. A to ji pak potěší dvojnásob.

Protože jsem já sama kamínky kdysi také malovala a dělala jsem z nich přívěšky na krk, zajímaly mě značky barev, které paní Cabejšková používá.

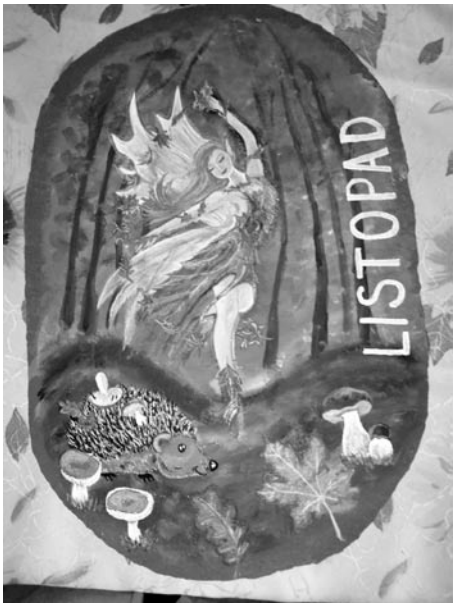

A protože paní Cabejšková je nejen velmi šikovná, ale i laskavá, ráda se se mnou podělila o zkušenosti: Na kamínky používá barvy a laky, nejraději od firmy Artmagico, které jsou ředitelné vodou a neškodí přírodě.

V roznosu paní Cabejškové pomáhají přátelé turisti. V dnešní době, v níž moderní technologie od sebe lidi vzdaluje, jsou malované kamínky zase něčím, který naopak lidi sbližuje.

Hana **Šedá**

DESET LET OBNOVENÝCH OCHOZSKÝCH KROJŮ

Na konci září tomu bylo již deset let, co byly na tradičních Svatováclavských hodech poprvé veřejnosti představeny obnovené ochozské kroje. V rámci Programu rozvoje venkova ČR získala tehdy nově založená Ochozská chasa dotaci ve výši 500 000 Kč na pořízení patnácti párů krojů a dvou dalších krojů pro sklepníky. Přibližně po padesáti letech tak mohli návštěvníci ochozských hodů opět vidět místní kroje. K jejich obnově však vedla dlouhá cesta, kterou se pokusím v tomto článku stručně popsat.

O možnosti obnovy původních ochozských krojů jsme začali uvažovat po hodech v roce 2011. Bylo nám jasné, že pořízení vlastních krojů bude stát nemalé finanční prostředky, a protože jsme se dohodli, že nejlepší bude, pořídí-li se hned několik „erárních" párů krojů, bylo za tímto účelem 30. prosince 2011 založeno tenkrát ještě občanské sdružení, dnes zapsaný spolek, Ochozská chasa. Motivací pro obnovu krojů bylo zejména to, že nám nedávalo smysl chodit o hodech v krojích z půjčovny, které byly inspirovány jihokyjovskými kroji a s naší obcí, která se nachází v národopisné oblasti východního Brněnska, neměly nic společného. Výhoda vlastních krojů je také ta, že je možné je nosit a vystupovat v nich také na jiných akcích v průběhu roku, například na různých regionálních přehlídkách a festivalech,

a dále je také možné v kroji vyjet „přes pole“ na hody do okolních obcí.

Jak kroj vypadal na konci 19. století?

Návrh rekonstrukce ochozského kroje nakreslený na základě v roce 2012 dostupných pramenů Klárou Čoupkovou pro účely dotační žádosti.

Ochozský stárek. Podle Miroslavy Ludvíkové (Obřadní kroj na Brněnsku, Časopis moravského musea 1959) nakreslila Lierka Boudová.

Jedním z hlavních předpokladů pro obnovu krojů byla, pokud možno co nejpřesnější, rekonstrukce původního vzhledu kroje z ochozské farnosti. To nebylo až zas tak snadné, protože lidový oděv se zde pro běžné nošení odkládal již v období před první světovou válkou a v meziválečném období chodily v kroji již jen staré ženy a stárci a stárky o hodech. O hodech byl potom původní, takzvaný selský kroj postupně koncem padesátých let dvacátého století nahrazen slováckými kroji z půjčovny. Lidový kroj se navíc v čase vyvíjel a proměňoval. My jsme se nakonec rozhodli kroje rekonstruovat do období konce devatenáctého století, kdy se ještě v naší obci lidový kroj běžně oblékal. Následovalo náročné bádání a shánění pramenů, ať už to byly nepočetné zmínky v literatuře, vyprávění pamětníků, dochované krojové součástky uložené jednak v ochozských domácnostech, zejména však v depozitáři Etnografického ústavu Moravského zemského muzea v Paláci šlechtičen v Brně, a v neposlední řadě také staré fotografie. Toto bádání stále pokračuje, a i dnes se občas podaří objevit nějaký zajímavý dosud neznámý pramen. Je možné říct, že s dnešními znalostmi by byla rekonstrukce kroje zase o něco přesnější.

V roce 2012 se naskytla Ochozské chase příležitost požádat prostřednictvím MAS Moravský kras o výše zmíněnou dotaci z Programu rozvoje venkova ČR na pořízení patnácti párů obnovených ochozských krojů. Součástí žádosti musel ale být jejich popis a vyobrazení. Za tímto účelem jsme se obrátili na tehdejší občanku naší obce a pracovnici Moravského zemského muzea, paní Radmilu Jarešovou, která se o problematiku ochozských krojů již dříve zajímala, a dále také na etnografku a tehdejší kurátorku sbírky lidového textilu MZM, paní Lenku Novákovou. Na jejich doporučení jsme se také seznámili s dostupnou literaturou k tomuto tématu. Informačně cenné jsou zejména práce etnografky Miroslavy Ludvíkové, která by se v letošním roce dožila sto let. Paní doktorka Ludvíková je autorkou několika odborných prací věnovaných lidovému oděvu na Brněnsku, ze kterých jsme při rekonstrukci ochozského kroje vycházeli. Lenka Nováková si navíc ještě připravila veřejnou přednášku věnovanou krojům na Brněnsku, kterou odpřednášela v sále restaurace U Votrubů. Na základě získaných informací jsme pro účely dotační žádosti připravili popis vzhledu zrekonstruovaných ochozských krojů, který Klára Čoupková doplnila kresbou mužského a ženského kroje z přední strany.

Dotace odstartovala výrobu

Dotaci se nám podařilo získat a následoval rok věnovaný usilovné práci na ušití sedmnácti mužských a patnácti ženských krojů. Součásti mužského kroje byla bílá plátěná košile, červená soukenná vesta (kordula), dyftýnové kalhoty s koženými opasky, které napodobují původní kožené kalhoty určené jen pro ty nejslavnostnější okamžiky (např. hodový průvod, mše v kostele), černé konfekční kalhoty oblékané při méně slavnostních příležitostech (typicky taneční zábava), ke kterým se nosí ozdobné vyšívané šle, široký plstěný klobouk a ozdobný hedvábný šátek. Pro čtyři stárky byly navíc pořízeny bílé vyšívané zástěry a vonice na klobouky. Ženský kroj se potom skládal ze tří škrobených plátěných spodnic, sváteční taftové sukně, polosvátečně plátěné sukně s potiskem, hedvábné a plátěné zástěry, molitanem vycpaného jelita, na kterém sukně drží, škrobených plátěných rukávců s krejzlíkem, taftové kordulky a vídeňského neboli tyrolského červeného šátku. Stárkám byly ještě navíc pořízeny vonice, které nosí ve výstřihu. Zatímco k ženskému kroji byly pořízeny kotníkové krojové šněrovací boty, tak na pořízení pánských krojových holínek už dotační prostředky nestačily, a proto bylo šestnáct párů pánských holínek pořízeno až o několik let později z dotačního programu firmy Avast.

Jak se kroje šily?

Nebyla to snadná záležitost. Nejdéle trvalo ušití prvního páru, podle kterého se potom šily další. Kroje jsme si nechali šít v krojové prodejně paní Blanářové v Brumovicích, kde byly jak zkušené krejčové, tak i bohatý výběr látek a krojových doplňků. Klobouky potom zhotovil pan Stanislav Chudárek z Prahy. S vlastním ušitím a přichystáním zrekonstruovaných krojů nám pomohli členové Národopisného souboru Líšňáci, Josef Trávníček a Jiří Hemelík, co což moc děkujeme. Například tradiční ochozský úvaz vídeňských šátků, zdokumentovaný Miroslavou Ludvíkovou, nám pomohl uvázat Pepa Trávníček, autor inspirativní publikace o líšeňských krojích, který však bohužel záhy podlehl zákeřné nemoci. S Jirkou Hemelíkem spolupracujeme dodnes, zejména při škrobení spodnic a rukávů, a členy NS Líšňáci bylo možné spatřit i na letošních hodech. Dodnes vzpomínám, jak při našich mnoha

společných cestách do Brumovic Jirka z okna sledoval omítky domů ve vesnicích, kterými jsme projížděli. Prý si podle barev sousedících domů dokázal lépe představit, jak by se k sobě hodily barvy ženských sukní v hodovém průvodu. Jirka nám také poradil, že bude lepší ušít chasové kroje podle členů chasy, kteří je měli obléct o prvních hodech. Pokud by se totiž šily kroje podle konfekčních velikostí, tak by se mohlo stát, že by ve výsledku nepadly nikomu. Jednotlivé chasové kroje jsou tak dodnes označeny **iniciálami svých nositelů o prvních hodech**, ačkoliv už o té doby došlo v chase ke generační výměně.

zezadu, a proto v Brumovicích ušili úplně první verzi ženské kordulky bez šůsků. Bylo potřeba dvě desítky návštěv prodejny paní Blanářové, než byl první pár krojů hotov. Další páry byly již ušity daleko rychleji, většinou stačila jen jedna, někdy dvě zkoušky. S výběrem látek a jejich barev hodně pomohla kromě

Oblékání do kroje v ochozské sokolovně o hodech v roce 2013 (J. Hemelík, G. Hrazdírová, M. Beránková).

Výběr barev krojů v krojové prodejně paní Blanářové v Brumovicích.

Líšňáků také Klára Čoupková, která zde mohla uplatnit svoje zkušenosti z oblasti módního návrhářství. Nakonec se vše i přes mnohé problémy podařilo včas ušít a o Svatováclavských hodech 28. září 2013 mohly být poprvé v hodovém průvodu a na následné taneční zábavě kroje představeny veřejnosti.

Prototyp ochozských krojů se šil na mě a moji dnešní ženu Blanku. Teprve v této fázi jsme si uvědomili, jaké máme stále velké mezery, co se znalosti detailů ochozského kroje týká. Konkrétně jsme například neměli vyobrazení kroje

Jedna z mnoha zkoušek při šití prvního páru ochozských krojů v Brumovicích.

Kromě ochozských hodů je možné obnovené kroje v obci vidět třeba o Velikonocích, členové chasy se v nich ale občas vydávají také na přespolní hody. Dále byly kroje k vidění na několika folklórních vystoupeních, jako je přehlídka Brněnsko tančí a zpívá, festival Via Bohemica v Blansku, zejména však zaujaly v pořadu Ta brněnská mája tenká, který byl uveden v roce 2018 na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici. Vystupující v tomto pořadu obdrželi od festivalové poroty titul laureát MFF Strážnice 2018 za výjimečnou prezentaci lidového oděvu a tanečního materiálu z Brněnska.

Skladování a údržba krojů

Prvních deset let byly kroje uloženy ve vyhrazené místnosti na obecním úřadě a teprve až před letošními hody se přestěhovaly do nově zřízené místnosti v polyfunkční budově za sokolovnou, která nemá okna, zato je však vybavena potřebnou vzduchotechnikou, aby nedocházelo k poničení krojů světlem nebo vlhkostí. V poslední době se počet krojů v majetku chasy výrazně rozrostl. Nově byl ušit jeden kompletní ženský kroj a několik dalších mužských i ženských krojových součástek. Kromě toho se do majetku chasy dostaly také dětské kroje. K původně svépomocí ušitým pěti párům dětských krojů postupně přibývají další, které rodiče nechali ušít svým dětem a poté je darovali nebo za drobný poplatek prodali chase. Aktuálně je k dispozici na zapůjčení třicet dívčích a patnáct chlapeckých krojů různých velikostí. O kroje se starají dobrovolnice z Ochozské chasy, aktuálně pod vedením Terezy Slavíkové (kroje pro chasu) a Lenky Chybové (dětské kroje). Několik manželských párů si dále nechalo ušít vlastní „ženáčské“ kroje, které se od krojů svobodných členů chasy mírně liší. Například ženatí muži nosí modré vesty a vdané ženy nemají rukávce, ale vypasované kabátky, kterým se na Brněnsku říká kacabajka. Tyto kroje ale už nejsou majetkem chasy a jejich majitelé se o ně starají sami.

Myslím, že obnovou původních ochozských krojů návrat k místním tradicím nekončí, ale začíná. Důkazem toho je, že kromě ochozských krojů můžeme o hodech vidět „pod májó“ i v sále tančit místní tance a zpívat místní písničky. Co se krojů týká, dalo by se o nich toho napsat samozřejmě daleko více a snad se k tomu také dostaneme v příštích číslech Ochozského zpravodaje.

Na závěr také prosím přijměte pozvánku na přednášku pořádanou Ochozskou chasou k výročí deseti let od obnovy ochozských krojů na téma Lidový oděv ochozské farnosti, která se uskuteční v sále Orlovny v Ochozi u Brna ve středu 29. listopadu 2023 v 18 hodin.

Ondřej **Mlejnek**

EkoOkýnko: až se nás naše děti jednou zeptají

Klimatická ABeCeDa: A – jako Atmosféra.

Už jednou se řítila lidská civilizace do opravdové záhuby a pokud by celý svět nereagoval, asi by byl život na Zemi ohrožen ve svých základech. Tím ohrožením bylo používání freonů. Vyznačují se nehořlavostí, chemickou stabilitou a nízkou toxicitou, a proto se i z ekologického hlediska považovaly za ideální. Staly se oblíbenými a používaly se hojně například jako chladicí média do ledniček, nosná média pro aerosolové použití v parfémech, insekticidní a čistící prostředky. V osmdesátých letech 20. století, po cca padesáti letech jejich výroby a používání, se však zjistily jejich devastující účinky na ozónovou vrstvu Země, která nás chrání před smrtelným UV zářením. Jeho negativní účinky asi všichni známe, jde především o poškození očí a rakovinu kůže, a proto máme sluneční brýle s UV filtry a opalovací krémy. Svět se v několika mezinárodních dohodách a dodatcích, z nichž asi nejznámější je Montrealský protokol podepsaný 196 zeměmi v roce 1987, dohodl na zákazu výroby nebo přísnou regulaci výroby a používání látek poškozujících ozonovou vrstvu. Společné úsilí a uvědomění si možné katastrofy pomohlo tento problém vyřešit.

Už desítky let nás ale vědci varují, že stojíme před podobným problémem v podobě klimatické změny a upozorňují na možné katastrofálními důsledky, pokud jej dostatečně rychle nebudeme řešit. Jenže tentokrát je řešení mnohem složitější. Zákaz výroby a používání freonů se dotkl omezeného počtu výrobců a poměrně rychle se našly z pohledu ochrany ozonu ekologičtější varianty. My jsme to vlastně ani moc nepoznali, protože co proudí v chladicím systému ledničky, nás moc neovlivňuje. Řešení klimatické změny je ale problém, který musí řešit státy, průmysl, ale i každý z nás. Vnímání tohoto problému se i v České republice mění. Z velké části je to asi vlivem již nezvratných důkazů, že je to člověk, kdo klima mění, a možná ještě více tím, že už na vlastní kůži zažíváme negativní důsledky, které klimatickou změnu provázejí. Poslední roky jsou ve světě doslova posety informacemi o extrémech ve formě vln veder, dlouhotrvajícího suchu, lesních požárech, ale i opačných extrémech ve formě povodní a přidat k tomu můžeme i větrné extrémy. Všichni si jistě vzpomeneme na tornádo, které pustošilo jih Moravy v roce 2021. Větší četnost těchto extrémů vědci předpovídali a bohužel se jejich předpovědi naplňují. A to je teprve začátek oteplení, které nevyhnutelně přichází s tím, jak spotřebováváme fosilní paliva.

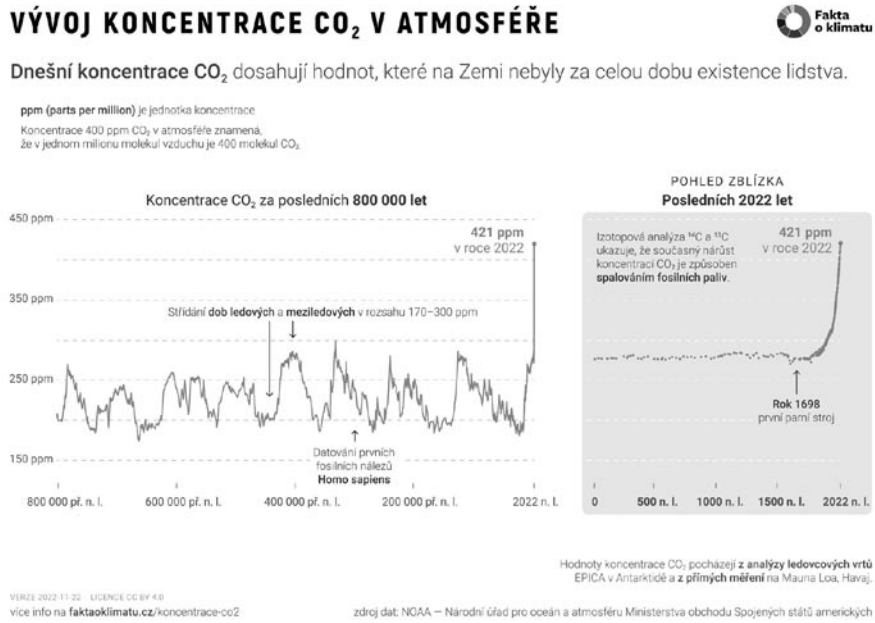

Zdroj: www.faktaoklimatu.cz

Aby se člověk mohl správně postavit k tomuto problému, je dobré znát některé základní principy. A začít je dobré hned u atmosféry. V té se pohybujeme, v té dýcháme, ta nám dává životodárný déšť a obklopuje nás teplem nebo chladem. V atmosféře jsou kromě dominantního dusíku (cca 78%) a kyslíku (cca 21%) v malé míře další plyny, mezi které patří i skleníkové plyny. Ten pro nás nejdůležitější je oxid uhličitý (0,042%). Spolu s dalšími plyny (vodní pára, metan a další) vlastně působí jako peřina, která brání zemi vychladnout. Princip záchytu tepla skleníkovými plyny je zachycen na obrázku. Země se vlivem slunečního záření ohřeje a vyzařuje tepelné záření, které zachycují skleníkové plyny a část vyzařují zase zpět na Zemi. Čím více skleníkových plynů v atmosféře, tím více tepla se na Zemi vrací.

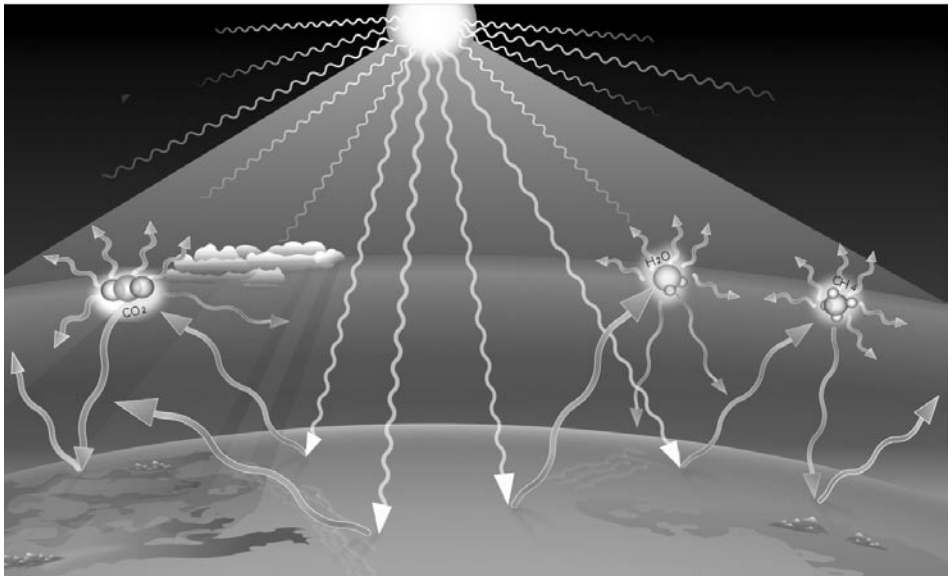

Ačkoliv má název skleníkové plyny v současnosti spíše alarmující a negativní nádech právě kvůli klimatické změně, vlastně bychom se bez nich neobešli. Bez skleníkových plynů by totiž na Zemi byla průměrná teplota asi o 33°C nižší, tj. někde kolem –18°C. Je tedy z části určitě dobře, že je v atmosféře máme. Člověk ale spalováním

fosilních paliv začal dramaticky zvyšovat množství oxidu uhličitého (CO_2) v atmosféře z původních cca 280 ppm (280 ppm znamená, že v 1 milionu částic v ovzduší je 280 molekul CO_2) v období před průmyslovou revolucí cca v roce 1850 až na současných cca 420ppm. Posledních 800 tisíc let ale byla koncentrace CO_2 v rozmezí 180 – 300 ppm (viz graf) a posledních 10 tisíc let se pohybovala kolem 280ppm.

Stabilní klimatické podmínky jsou základem prosperity v produkci potravin. Umožnily obrovský nárůst populace lidí na Zemi. Současná změna klimatu ale tyto podmínky mění a ohrožuje nejen zemědělskou produkci, ale projevuje se extrémy počasí, které ničí lidská sídla, napomáhá šíření tropických nemocí, nevyhnutelně vede ke zvyšování hladiny moří a k mnoha dalším negativním dopadům. O vyhlídkách na Budoucnost v době klimatické změny a Co s tím můžeme dělat zase v dalším článku Klimatické ABeCeDy. Snad občané prominou obsáhlejší článek, ale vede mě k tomu palčivá obava, že čas na nutnou změnu už dochází. Blížíme se oteplení, které vědci považují za kritické a to jsou 2°C. Toto oteplení spustí další procesy, které ale nebudeme moci příliš ovlivnit, i kdybychom okamžitě přestali spalovat fosilní paliva. Oteplení o dva stupně povede například ještě k rozsáhlejším požárům lesů (v Amazonii, na Sibiři a v Kanadě), které vedou k dalším emisím CO_2, k tání zmrzlé půdy na Sibiři a v Kanadě, které vede k uvolnění metanu, plynu, který má 25krát silnější skleníkový efekt než CO_2. Důsledky pak budou pro civilizaci ještě dramatičtější a tehdy se nás asi budou naše děti ptát, proč jsme s tím něco nedělali mnohem dříve. Děti spoléhají na nás, na rodiče, že myslíme na jejich budoucnost a dokážeme eliminovat to, co ji ohrožuje. A když neuděláme maximum, co můžeme, a to co možná nejdříve, bude se nám odpovídat na tuto otázku velmi těžce. Ale o té budoucnosti, a co pro ni můžeme udělat, zase v příštím čísle zpravodaje.

Za ekologický výbor

Libor **Mikulica**

PŘESPOLNÍ ZPRÁVY A ČASNÝŘOVINY

ZÍSKALI JSME DOTACI NA MLÝNSKÝ OSTROV!

ZE STÁTNÍHO FONDU PODPORY INVESTIC OBDRŽÍME NA DEMOLICI A VÝSTAVBU MLÝNSKÉHO OSTROVA 206 056 335 Kč.

V Řícmanicích vznikají ochotníci!

Další parta nadšenců, která volný čas věnuje divadlu, vzniká v těchto dnech v Řícmanicích. Říkají si Ochotníci z Řícu a momentálně připravují pohádku pro děti. I ochozští divadelníci začínali svou novodobou historii pohádkou. Tak snad se bude dařit i sousedním ochotníkům a divadlo v Řícmanicích vykvete podobně, jako u nás. Držíme palce a těšíme se na výsledek!

(ata)

Zastupko a nový chodník v Kanicích

V Kanicích prodlouží chodník z konce obce až na zastávku Kanice, koupaliště. Koupaliště tam sice nenajdete, ale zase tudy vede pěkná cesta až do Ochoze. Teď už bude bezpečnější. A taky tam mají moc fajn počin – Zastupko pro teenagery, kdy se starostka a místostarosta několikrát během roku setkávají s mladými lidmi z obce a diskutují s nimi o tom, jak se jim v obci žije, co by potřebovali a co by naopak mohli obci nabídnout. Stejně tak se vedení obce schází i se seniory, nabízí jim pohoštění a možnost se pobavit o životě v jejich obci, co by se mělo změnit, zlepšit, jak si můžou být lidé vzájemně užiteční. Taky počiny, kterým se sluší zatleskat.

(ata)

Na skok k sousedům do Líšně a na Vinohrady

Na Vinohradech se chystá na 17. listopad první Vinohradský Guláš-Fest, který bude zakončený pochodem Krampus čertů s velkolepou Fire a Light show. Akce nabídne bohatý doprovodný program, během kterého proběhne soutěž o nejlepší vinohradský kotlíkový guláš. Pozvání na akci přijalo několik čertovských skupin z Rakouska, Česka i Slovenska. Někdo má tyto příšery v oblibě. Inu, proti gustu žádný dišputát.

Víte, že i do Divadla Bolka Polívky to máme blíž? Kritický stav budovy, ve které toto divadlo sídlilo, byl příčinou jejího opuštění. Po měsících hledání našli oblíbení brněnští herci přechodný domov v židenickém Dělnickém domě na Jamborově ulici.

(hš)

STAŇ SE SPISOVATELEM Z OCHOZE!

Podzim láká k domácí tvorbě. Někdo vyrábí třeba náramky, jiný maluje, někdo peče perníčky, jiný lepí papírové modely... A někdo píše! Že psaní nemusí být jen "votrava z češtiny", černá můra diktátová, to někteří tušíte. Pokud si vyzkoušíte tato tři cvičení tvůrčího psaní, která jsou zaměřená pro naši obec a určená pro různé věkové skupiny (ale není třeba se bát i úkolů pro starší/mladší), zjistíte, že psaní může být taky velký kus zábavy. A že popustit uzdu fantazii je lék. Tak hurá do toho! A když se o výsledek podělíte, prostor k publikaci máte ve zpravodaji zajištěn (své výtvory posílejte na e-mail zpravodaj@ochozubrna.cz).

FANA A LIDUŠKA (pro spisovatele 10+)

Znáte postavy Fany a Lidušky? Četli jste jejich zážitky a pohádky v Ochozáčkovi? Tak určitě pro vás nebude problém popsat krátkou událost, příběh z jejich života. Není třeba se trápit tím, co a jak tehdy bylo, jak žily tehdy rodiny vápeňáků, Fana a Liduška můžou žít klidně i v roce 2023.

Zadání pro příběh:

1) První věta příběhu bude: "**Co to bylo za divný zvuk?**"

2) Část příběhu, nebo celý příběh se odehraje **na lesní cestě v Luhu**.

3) Zkuste příběh **zasadit do konkrétního měsíce v roce**, ale popište ho tak, že neuvedete jméno měsíce ani odkaz na svátky, které se v něm slaví, nebo běžné zvyklosti (např. rozbalování dárků pod stromečkem). Třeba: "Zrovna byl čas, kdy ze stromu slítalo jedno jablko za druhým. Rána byla tak studená, že Fana si bral každý den šálu, tu pak ale většinou zapomněl v čerstvě napadaném listí, když se pral na mezi s klukama."... to bude: ano, září!

LAVIČKA NA ZAKÁZANCI (pro spisovatele 6 - 10 let)

Lavičky jsou úžasné objekty! Jsou nám k dispozici vždy, když si potřebujeme odpočinout, nadechnout se, zavázat si tkaničku, randit, nandat si kolečkové brusle nebo si vychutnat zmrzlinu. Zkuste vymyslet vlastní design lavičky na hřišti na Zakázanci, která by byla co nejvíc prospěšná vaší vysněné profesi.

Chcete-li například být chovatelem psů, mohly by mít lavičky šuplík k granulemi. A pod lavičkou by čekalo ukryté frisbee. Chcete-li být spisovatelem, nehodí se lavička, která má v sobě nekonečnou zásobu zápisníků? Nebo čtečku, která je napojená na místní knihovnu?

Pokud ještě nevíte, čím chcete být, můžete popsat lavičku, která by se hodila vašim rodičům.

CO BY SE STALO, KDYBY... (pro spisovatele 4 - 8 let)

Na Ochozských knihohrátkách začala vznikat kniha Co by se stalo, kdyby. Navazuje na stejnojmennou knihu od Daisy Mrázkové. Tvým úkolem je vybrat si z nabízených otázek a podle své fantazie na některou z nich odpovědět. Můžeš malovat, psát, kreslit, diktovat mamince nebo tátovi. A pokud to dokážeš vše napsat nebo namalovat na tvrdý papír A4 (na šířku), můžeš list přidat do knihy, kterou už začaly psát ochozské děti. Najdeš ji v místní knihovně.

Co by se stalo, kdyby ochozské škole narostly nohy?
Co by se stalo, kdyby na Zakázanci vedle hřiště bydlela žirafa?
Co by se stalo, kdyby v Ochozi nejezdila žádná auta?
Co by se stalo, kdyby v Ochozském potoce žil krokodýl?
Co by se stalo, kdyby na střeše ochozské školy přistál balón?

Nebo vlastní Co by se stalo, kdyby... ☺

Foto: Pavel Janiš

SVOZ SKO, PAPÍRU, PLASTŮ A BIO

	komunální odpad	papír + plast	BIO
Říjen	3., 31.	17.	9., 23.
Listopad	28.	14.	6., 20.
Prosinec	26.	12.	4.

Ochozský zpravodaj - hledáme redaktora!

Kreativní práce, přivýdělek, praxe pro studenty, setkávání se s novými lidmi i tématy... To a mnohem více v sobě obnáší pozice redaktora v Ochozském zpravodaji.

Zkušenosti nejsou třeba, vše se dá naučit. Stačí chuť, odvaha a aspoň minimální znalost češtiny a stylistiky. Máte je?

Nabízíme pravidelnou finanční odměnu, odborné vedení, potvrzení o praxi.

Ozvěte se na zpravodaj@ochozubrna.cz, případně volejte 724 547 252.

Ochozský zpravodaj - prostor pro kreativitu

Píšete rádi? Pište do Zpravodaje! nebo taky foťte, kreslete, malujte, točte videa... cokoliv vás napadne. Protože Ochozský zpravodaj je prostor pro vaši kreativitu.

KOMENTÁŘE, ROZHOVORY, NÁZORY, KŘÍŽOVKY, KRITIKY, BLAHOPŘÁNÍ, POHÁDKY, POVÍDKY, REPORTÁŽE, ANEKDOTY, HISTORIE, TIPY, RADY, NÁVODY, RECEPTY, RECENZE, FOTOGRAFIE...

Pište na zpravodaj@ochozubrna.cz, je možná domluva honorované spolupráce. Stejně tak se těšíme i na vaše názorové příspěvky. Pokud vás něco trápí či těší, dejte to Ochozi vědět, vždyť to je nejlepší cesta k pochvale či nápravě.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
Zdravotnická záchranná služba: **155**
Policie České republiky: **158**
Městská policie (pro celou ČR): **156**
Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**
Úřední hodiny na obecním úřadě:
pondělí: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 18.30
Provozní doba na poště:
pondělí, středa: 11.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 18.00 hodin
úterý, čtvrtek, pátek: 8.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
Hasiči Pozořice: **950 629 111**
Policie Šlapanice: **544 228 002**
Pohotovostní služba – plyn: **1239**
Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
Farnost Ochoz u Brna – P. Petr Košák: **605 983 951**

Pomozte fotbalu v Ochozi

Znáte kluky nebo i holky ročník 2004 a mladší, co mají rádi kolektivní sport a mohli by hrát za Ochoz kopanou?
Dejte nám vědět, přijďte mezi nás. Kontakty na jednotlivé trenéry s rozpisy tréninků najdete na obvyklých místech (vývěska u parkoviště OÚ, kabiny) nebo na webových stránkách fotbalochoz.cz a našem FB.

TJ OCHOZ U BRNA 1953

Termíny zasedání zastupitelstva

16. října
13. listopadu
11. prosince

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Ceny inzerce ve zpravodaji

Barevná inzerce
Formát A4 – 4 000,- Kč
Formát A5 – 2 000,- Kč
Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce
Formát A4 – 2 000,- Kč
Formát A5 – 1 000,- Kč
Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

CHLAPSKÉ HODY

Foto: Richard Bouda

SLÁMAFEST

ŽIVOT V OCHOZI

Skautský tábor

Ochozské knihohrátky

OkoloOchoze

Zahrádkářská výstava